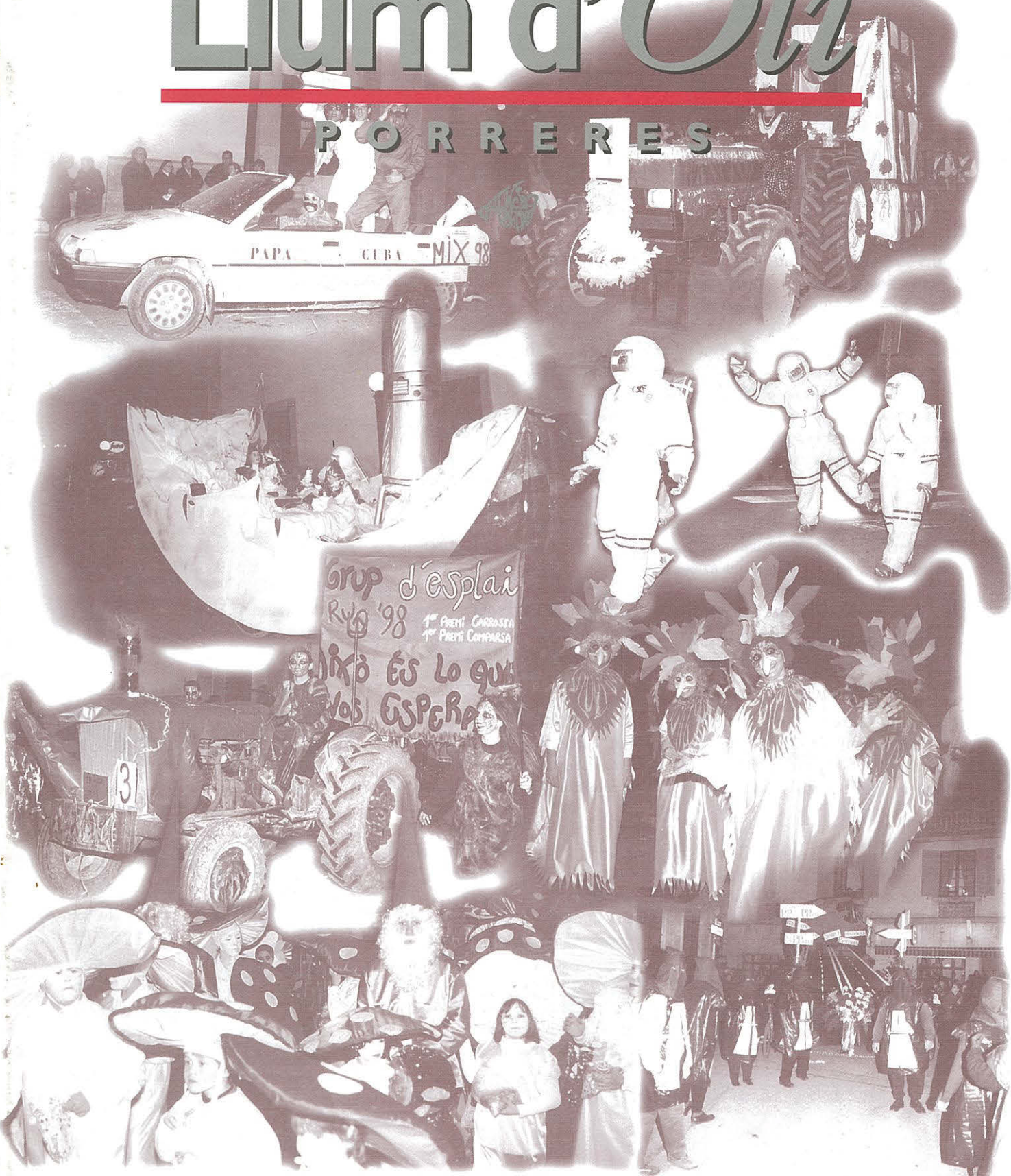

Llum d'Oli

PORRERES

Activitats de l'Agrupació.....4

Cultura Popular20

Opinió27

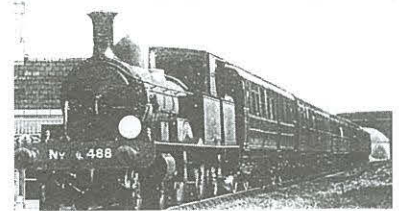

Educació22

Esports30

Notes Històriques6

Creació32

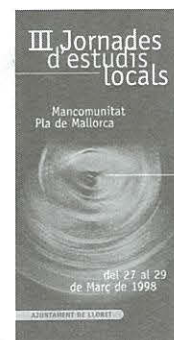
El món del vi25

Informació local6

Racó ecològic26

I a més...35

Llum d'Oli

Març 1998 - Nº 64
Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:
Agrupació Cultural de Porreres
Carrer Almoina, 67-1r.
Tel/Fax 64 71 86

Coordina:
Joana Mora i Cerdà

Consell de Redacció:
Gaspar Barceló i Barceló
Margalida Barceló i Taberner
Bernat Bauçà i Garau
Antoni Gornals i Mesquida
Vicenç Marí i Sastre
Ferran Ribas i del Blanco
Bartomeu Servera i Sitjar

Col.laboradors/es:
Pau Arranz i Morell
Julià Barceló i Aulí
Joan Barceló i Bauçà
Maria Barceló i Crespi
Xim Barceló i Janer
Tomeu Garí Salleras
Grup d'Esplai
Grup Foganya
Francesc Grimalt
Victor Heitzmann Zamora
Sebastià Melià i Mora
Rafel Picornell Manresa
Rafel Picornell Serra
Catalina Sastre Fuster

Portada
Rua Porrerenca

Fotografies
Sebastià Vidal

Imprimeix
Planogràfica Balear, S.L. Tel 60 48 32

Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors

“MALLORQUINES DE MIERDA, TENEIS QUE HABLAR LA LENGUA DEL IMPERIO”

Si en el món hi ha un caràcter al qual hauríem de premiar per la seva tolerància i comprensió es el mallorquí. De vegades però els massa bons al.lots passen per beneits. Sens dubte, és el que ens està passant darrerament als pocs autòctons que quedam en aquesta illa.

El que ha passats aquest darrers dies a l'Institut Aurora Picornell de ciutat ja ha estat el darrer cop d'atenció que ens donen tots aquests emigrats que no es volen integrar o mallorquins venuts (que no són pocs) que les nostres arrels estan en perill. Aquí a la nostra illa es fa un atemptat contra el repetidor de TV3 i no passa res, es fa un atemptat contra la llibreria més emblemàtica de la defensa del país i no passa res, es fa una “Feria de Abril”, amb tot el suport del PP i no passa res, en el Lluís Sitjar el públic pot dur banderes feixistes amb una foto de Franco i cridar *Bote, bote, polaco el que no bote* i no passa res, al camp Municipal de Ses Forques un jugador visitant pot dir *Hablad la lengua del imperio mallorquinas de mierda* i no passa res.

Nosaltres els mallorquins som els que sempre ens hem d'esforçar per parlar en castellà, perquè sinó ens diuen mals educats, nosaltres els mallorquins hem de demanar a la nostra terra un *café con leche*, si no volem que ens servesquin un café amb gel, nosaltres els mallorquins hem de saber perfectament castellà si volem anar a cercar un lloc de feina, però a ningú no li demanen que sàpigua català, ni tan sols per fer feina en un lloc públic atendre a una finestreta.

Mentrestant, un professor d'Institut amb més bon o mal criteri, es decideix a repartir un fulletó per defensar la nostra identitat de la llengua i la cultura d'aquí, i és insultat, fet trevetes, li han llençat objectes i a més ha rebut una autèntica persecució per part dels mitjans de comunicació estatals i regionals, a més de alguns companys de feina, que han mostrat massa el lleutó.

I davant tot això, què hi fa el Govern Balear? En teoria és el que ens hauria de defensar els drets com a persones d'un país, idò res de res, diuen si obriran un expedient a Josep Palou, idò perquè no els fan a tots aquest professor que fan apologia de l'espanyolisme a tantes escoles, i a tants d'instituts; a tots aquells funcionaris que no sabem català; o a totes les escoles que no compleixen els decrets mínims, Idò molt senzill, perquè són un venuts, un venuts en favor de l'espanyolisme, uns venuts d'ideologia, uns venuts perquè bastants d'ells parlen en castellà als seus fills i un venuts perquè per tal de conservar els càrrecs són capaços de qualsevol cosa, de qualsevol i no ho dubteu, i sen foten si qualqu diu *MALLORQUINES DE MIERDA IROS A VUESTRA CASA*, perquè ells no s'hi senten, ells se senten ESPANYOLS, i què hi podem fer?

**ACTIVITATS
REALITZADES**

*** Dia 25 de gener: Excursió als Tossals Verds.**

Una vintena bona d'excursionistes es concentraren al Clot d'Almadrà per pujar cap a les cases dels Tossals, recentment adequades pel Consell Insular de Mallorca per acollir als excursionistes i a persones que vulguin gaudir de la tranquil·litat del paisatge. Ens acostàrem a l'aspre paratge dels Tossals Verds i seguïrem de tornada el torrent d'Almadrà. Hem de lamentar l'accident greu que va patir una de les més veteranes excursionistes de l'Agrupació Cultural, Maria Barceló i Crespi. Esperam que quan es publiqui aquesta nota ja s'hagui restablerta completament. Així i tot, l'afectada ha volgut aprofitar la nostra revista per expressar el seu agraïment als companys que l'ajudaren a arribar a destí.

*** Dia 31 de gener: Assemblea Ordinària de socis i sòcies.**

Com ja és habitual, un cop començat any nou, l'Agrupació convoca als seus socis i sòcies a l'Assemblea Ordinària per donar informació de l'estat, en general, de la nostra entitat i fer balanç del

que ha estat l'any 1997: activitats, actes, economia, altes i baixes...així com informar de la programació que durà a terme al llarg de l'any 1998.

*** Dia 6 de febrer:** un grup d'una vintena de persones assistiren a la representació de l'obra *La Família*

Sans, d'Estudi Zero, realitzada al Cafè-Teatre-Sans. Aquesta obra ha gaudit d'un gran exit després de sis mesos, 80 funcions i més de 6.000 espectadors.

*** Dia 22 de febrer: excursió al Puig des Frare.**

Aquest és un puig baixet situat a la Serra de Tramuntana, just darrera Palmanyola i tocant ja el Pla de Mallorca. Unes 18 persones passaren per Raixeta i Raixa, una de les possessions més emblemàtiques

de la nostra illa, donada la seva pertinença durant part del segle XVIII al cardenal Despuig. Aquest eclesiàstic de la Il·lustració la convertí en un vertader museu a l'aire lliure d'antiguitats romanes (algunes d'elles falses).

LLG FUSTERIA
LLITERAS GARI
Portes i Cuines fetes a mida

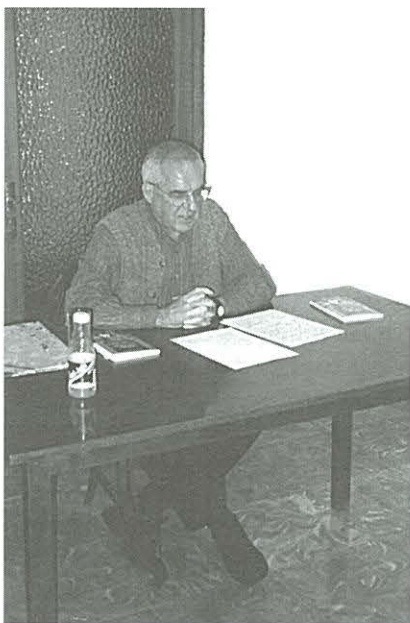
C/. Major, nº 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Telf. 64 71 54

Foto VIDAL
Porreres

FOTOGRAFIES D'ESTUDI
REPORTATGES DE NOCES, BATEJOS, COMUNIONS
AMPLIACIONS I REPRODUCCIONS

COMENÇA EL VIÈ CICLE DE LLIÇONS

El passat dia 14 de febrer començà el Viè Cicle de Lliçons. L'escriptor, felenitxer Joan Manresa va fer una xerrada, il·lustrada amb diapositives, titulada "**Mirada a Jordània, Síria i Líban**". Sen's dubte resultà força interessant escoltar les experiències viscudes pel conferenciant per

terres del Pròxim Orient. Les imatges de Palmira, Petra i altres indrets d'interès arqueològic, així com els paisatges de la Vall de la Bekaa i els Alts del Golan, contribuïren a deleitar la vetllada.

Cal dir, que Joan Manresa és col·laborador d'Ultima Hora i el Diari de Balears, amb articles sobre música i sobre el món islàmic.

Aquesta primera lliçó comptà amb molta assistència de públic, que la seguí amb interès i participà activament en el col·loqui que s'obrí posteriorment.

PROPERES ACTIVITATS DE L'AGRUPACIÓ

* **Dia 1 de març:** excursió Volada d'Es Teixos (Sóller).

* **Dia 14 de març:** 2ª Lliçó: La ruta de la Seda, des de Turquia fins a Xina en bicicleta, a càrrec de l'aventurer Joan Antoni Olivieri. S'acompanyarà d'una passada de diapositives.

Hora: 20'30 h.
Lloc: Local Social.

* **Dia 20 de març:** 3ª Lliçó: **Elaboració i cata de vi**, a càrrec de l'enòloga Pilar Oliver Vich, de les bodegues Oliver de Petra. A continuació es farà el **Sopar tradicional de Quaresma**.

Hora: 20'30 h.
Lloc: menjador del CP Escola Nova de Porreres.

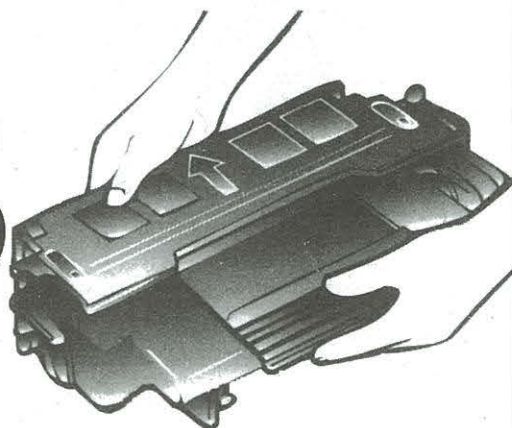
Inscripcions: al contestador automàtic de l'Agrupació Cultural (64 71 86) fins dimarts dia 17 de març.

* **Dia 4 d'abril:** 4ª Lliçó: **El món dels contes**. Sessió de contes per a petits i grans a càrrec de Nati de Grado (Conta Contes). Activitat organitzada juntament amb l'API-MA de l'Escola Nova i Grup d'Esplai.

* **Dies del 8 al 14 d'abril:** **Viatge del Grup Excursionista** per terres granadines (amb la pujada al Mulhacén). Per més informació vos podeu dirigir a algun membre del grup.

Recollida selectiva de fems

Tònners

NO SEMPRE ESTÉ INTERÈS PER LA CULTURA.

Maria Barceló i Crespí

A manera de reflexió :

Val la pena reflexionar sobre unes paraules que va escriure Joan Feliu i Jaume el 1894 en el seu llibre sobre el santuari de Monti-Sion, pel seu interès i, potser, vigència tot i haver transcorregut més de cent anys. Es referia a l'aportació que féu el Col·legi de Gramàtica en el camp de la cultura:

Y la Universidad, que después tomó el nombre de Municipio, demostró varonil propósito en atender á la instrucción pública, que en nuestros días ha tomado el caracter de necesidad social. En este ramo fué Porreras muy superior á su época, y floreció, por lo ménos, un siglo antes que los demas de la isla. Sensible es que esta villa, no haya continuado siempre por el mismo camino, y que aquel recomendable entusiasmo de los tiempos antiguos, háyase convertido en los nuestros en apatía lastimosa respecto de todo lo que se refiere á cultivar la inteligencia, don el maspreciado entre los muchos con que el Supremo Hacedor distinguió la criatura racional.

Germans Leiva

Pare Bartomeu Pou, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 75 10 28 - Fax: 75 05 67

LA BANCA MARCH DE PORRERES INICIA ACTIVITATS PELS PENSIONISTES AMB UNA EXCURSIÓ A S'ALBUFERA.

Un programa d'activitats dedicat a persones pensionistes i jubilades porrerenques ha estat posat en marxa per l'oficina de la Banca March al nostre poble.

El passat dimecres dia 18 de febrer es va realitzar una excursió que va comprendre una aturada a Sineu per veure el seu mercat tradicional i visitar aquesta vila. Es va continuar cap a les Marjals de sa Pobla i Ca'n Picafort. El Parc Natural de s'Albufera era el plat fort de la jornada. Es passejà a peu per aquesta interessant zona ecològica, visitant els canals, el centre d'informació del Molí paperer, observatoris, ponts, ... Després d'un dinar al restaurant de les cases de Son Sant Martí, on es va menjar un bon arròs brut murer, al capvespre es continuà l'excursió fins a Artà.

L'excursió va servir per a presentar al col·lectiu de jubilats el nou director de l'oficina, Xisco Adrover, que va prometre noves iniciatives destinades a aquest important sector. Uns sortejos oferts per Banca March completaren la jornada.

Peu de Foto: El grup de jubilats porrerenques que va inaugurar les activitats excursionistes de la Banca March a Porreres.

El grup de jubilats porrerenques que va inaugurar les activitats excursionistes de la Banca March a Porreres.

LA PENYA BARCELONISTA DE PORRERES PRESENTÀ EL SEU NOU ANAGRAMA.

X.B.

El passat 16 de febrer La Penya Barcelonista de Porreres celebrà, al seu local social (*bar Can Miquel*), un dels seus tradicionals sopars de germanor amb nombrosa assistència de socis i simpatitzants. La nota més destacada de la nit va ser la presentació per part del President Antoni Martorell del que a partir d'ara serà el nou anagrama de la Penya. Així mateix, els seus dirigents informaren els assistents de l'inici d'un concurs radiofònic presentat com Espai Blau-grana, i que en Mateu Roig "lluissó" posa en antena cada dissabte a partir de les 12'30 h. Una iniciativa que pretén apropar als porrerenecs la història del F.C. Barcelona i de fomentar barcelonisme

arreu de la nostra encontrada. El punt culminant de la nit i el més esperat fou la rifa de tres viatges per poder assistir al Nou Camp al partit de màxima rivalitat entre el Madrid i el Barça. Els afortunats foren en Miquel Sagreras Veny, la seva esposa na Magdalena Picornell Servera i en Pere Mestre Soler.

Com és de costum el sopar acabà amb el cant per part de tots els assistents de l'himne del BARÇA.

La Penya Barcelonista de Porreres, fundada el 25 d'octubre de 1984, compta en l'actualitat amb 106 socis/es, 22 dels quals es donaren d'alta al llarg de l'any 97. Els interessats en formar part de la penya, posau-vos en contacte amb en Pep Marí o anau al local social.

RESUM PLUVIOMÈTRIC

Julia Barceló Aulí

Gener

Dia 01	02'90	litres/m2
Dia 24	04'30	"
Dia 25	01'40	"
Dia 26	01'50	"
Dia 27	02'10	"
Dia 29	10'50	"
Dia 30	03'70	"
Dia 31	05'60	"

Total 32'00 litres/m2

Febrer

Dia 03	11'40	litres/m2
Dia 05	12'40	"
Dia 06	00'50	"
Dia 15	00'20	"
Dia 24	04'70	"

Total 29'20 litres/m2

EL PERIODISTE PORRERENC JOAN SORELL I ADROVER GUANYA EL PREMI SALVADOR GALMÉS DE PERIODISME AGRARI EN L'APARTAT DE RAMADERIA.

El nostre amic i col·laborador Joan Sorell i Adrover va rebre el passat dia 17 de febrer el I premi Salvador Galmés de periodisme agrícola, en l'apartat de ramaderia.

El jurat va reconèixer el caràcter "molt positiu" del reportatge titulat *Impulsem la defensa genètica de l'ovella mallorquina*, publicat al Diari de Mallorca l'any passat. Dit premi està dotat amb 200.000 pesetes. El guardó també el va rebre el periodista campaner Miquel Adrover per un reportatge sobre l'edat avançada dels pagesos.

Joan Sorell té 36 anys i és llicenciat en Ciències de la informació per la Universitat Autònoma de Barcelona. Fins ara ha treballat a El Dia 16, Balears, Migjorn, Agència EFE i a Diari de Mallorca, on actualment fa feina. Últimament escriu el llibre "Les mans al foc", que es publica a la revista L'Estel de Mallorca per capítols, cada quinze dies.

La nostra sincera enhorabona.

Cercau 10 noms de possessions de Porreres

E	R	J	I	F	M	N	U	S	K
R	A	U	A	D	I	T	S	A	B
U	U	P	G	O	R	N	A	L	S
I	S	U	M	O	N	J	O	S	U
V	O	E	I	A	R	I	O	R	T
L	N	O	M	O	E	G	I	E	G
L	I	A	R	O	A	U	S	U	O
E	T	E	R	P	F	F	T	Q	R
B	L	U	E	U	A	G	R	I	V
L	M	F	C	A	L	D	E	R	O

PROPOSTES PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA DE LES PLAQUES DELS CARRERS DE PORRERES (III)

Maria Barceló i Crespí
Bernat Bauçà i Garau
Rafel Picornell i Manresa
Bartomeu Servera i Sitjar

La tercera entrega de la sèrie d'articles que han anat sortint a la Revista Llum d'Oli sobre les propostes sobre la normalització en català de les plaques dels nostres carrers, versarà sobre els casos en que els integrants de la comissió consideraren que just feia falta la seva traducció (del castellà al català s'entén) i d'una sèrie de propostes de canvis radicals de nomenclatura que es varen considerar obsolets o que hi eren més adequats altres formes de denominació. Respecte al primer cas cal remarcar les següents vies públiques.

- L'actual *calle de Ramon Llull* però traduït el nom al català, és a dir, **carrer de Ramon Llull**.

El 1710, 1744¹ i 1822 el temin documentat com a carrer d'en Magre.

El 1873 fou traduït absurdament al castellà per *calle de Flaco* i ja el 1894 fou *calle de Ramon Llull*. Magre fa referència al malnom que dia la família Bover dutrant el segle XVII i que era propietària d'una casa en aquest carrer. La forma carrer d'en Magre ja no s'utilitza, no és popular.

-*Calle Poniente* però traduïda al català per **carrer Ponent**.

-*Calle Nuño Sans* però traduïda al català per **carrer de Nunyo Sanç**. Val a dir que en aquest cas el topònim fa referència al primer senyor de Porreres després de la conquesta catalana de 1229. Es mantendria Nunyo i no Nunó perquè la documentació el sol denominar així, per esser un nom català, com Domingo i no Domènec, Diego i no Dídac, etc.

L'any 1768 era el carrer de la posada de Son Sanç; EL 1871 *calle de los Santos* i el 1894 *calle Santos*.

-L'actual *calle Canónigo Barceló* però traduïda al català per **carrer del canonge Barceló**. No hem pogut trobar documentació que ens ajudi a esbrinar qui era aquest personatge de l'Església; emperò com que no té un altre nom popular l'acceptam.

-L'actual *calle Junípero Serra* però traduïda al català com **carrer de Juníper Serra**. El 1710 era carrer de mosson Llteres o també carrer de la posada dels franciscans; el 1822 travessa de l'Apotecari; el 1873 *calle Escuela* i el 1894 *calle de las Escuelas*.

-Respecte la *calle Magos*, s'hauria de traduir al català com **carrer d'en Mago**, ja que fa referència al malnom de l'única família que, al manco durant cinc generacions, han residit en aquesta via pública. A més, aquest nom no té res a veure amb els reis màgics d'Orient. L'any 1894 era *calle Magos*.

Quant a segon cas, és adir, la substitució total del nom del carrer i la proposta per part de la comissió d'una nomenclatura que podria resultar-ne addient, cal remarcar les següents vies públiques, quedant per a la quarta i darrera entrega d'aquests articles algunes altres propostes de canvis i recomanacions.

-Calle de la Torre. Proposam dues alternatives: a) **carrer de la Torre** o b) **carrer del Cappuig**.

Tot i que el Cappuig avui denomini un barri, el més elevat del poble, i no un carrer, seria bo restituir el topònim a un carrer situat més o menys en aquell indret. Sens dubte el més fàcil de canviar (perquè hi ha molt poques cases) és el del carrer de la Torre. El topònim del Cappuig ja està documentat en època medieval i el 1765 es manté el nom del **carrer del Cappuig**.² El topònim és popular, la gent el diu.

Endemés, és convenient fixar per escrit els noms dels barris de Porreres per deixar-ne constància. A la vila hi ha alguns barris amb noms ben interessants que no

s'haurien de perdre;
el Pou d'Amunt, la Vileta, el camp, Porreri, el Pou
Florit, el Cappuig, els Terrers, les Cases Noves,
Son Fonollar...

-Substituir *calle Goya* per **carrer dels Terrers**. L'important pintor aragonès res va tenir a veure amb Porreres mentre que el topònim d'Es Terrers ja el trobam documentat, almenys, a principis del segle XVI³ en aquell indret i així es recuperaria un nom popular corresponent a un barri.

-L'actual *calle de la Roca* per **carrer de les Roques**. El nom de Roques designaria unes grans pedres que sobresortien d'aquesta via pública i foren eliminades durant la primera pavimentació asfàltica, a finals dels anys cinquanta.

-Canviar *calle del Gran Capitán* per **carrer de les Cases Noves**. Es tracta en aquest cas de recuperar el nom popular d'un barri.

-L'actual *calle Cristóbal Colón* per **carrer de Mallorca**. A l'igual que hi ha un carrer dedicat a la Comunitat Autònoma sembla ben lògic que n'hi hagi un dedicat a la nostra Illa.

-*Calle de mossén Cabrera* per **carrer de la Peruga**, fent referència al topònim d'una síquia que li és propera.

-Substituir *calle del Padre Arbona* per **carrer de la Sabateria**, per esser una indústria força important dins la primera meitat de l'actual segle i de la qual ha romès el seu nom dintre de la memòria del poble.

-L'actual *calle Trinidad* per **carrer Llevant**. Són molts els pobles que tenen carrers amb noms des vents. A Porreres ja tenim el carrer Ponent.

-Finalment, *calle Jaime Balmés* per **carrer Xaloc**, per estar situat en aquesta direcció.

¹ ARM, prot.M-1972,f.101v.

² A.R.M., E.R.C. 1.007, f 27r

³ Del 1561 consta una referència sobre plantar uns tres quartons de vinya in loco dicto als Terrés in camino de Campos. A.R.M., R.P. 2.676, f. 151r

Orquidea[®]

Perlas y joyas

M A L L O R C A

Factory visit in Montuïri

SABEU QUE...

...el nom de fra Bonaventura Sitjar, abans d'ingressar a l'ordre franciscà, era Antoni Sitjar Pastor?

...és ben hora de procedir al canvi de plaques dels carrers, aquelles que falten, correctament retolades?

...diuen que les subvencions donades a les entitats per l'exercici de l'any passat a més de ser ridícules no s'avenen amb el nombre d'activitats dutes a terme dins el poble per les mateixes tal i com es va dir que es repartirien ?

...de les ajudes econòmiques que havien de rebre les entitats que participaren al programa de Sa Fira-97 i ja ha plogut!, encara no se n'ha tret el net ?

...i del patrocini del torneig social d'escacs que organitza l'Agrupació Cultural (Fira 97) en forma de trofeus, tampoc?

...encara que diguin que no, en discriminen uns per afavorir-ne uns altres ?

...seria bo, com ja ho han fet a altres municipis (Pollença, Santa Maria, Lloseta, Vilafranca...), retolar els principals camins del terme. Això sí, respectant els topònims històrics, tradicionals i populars ?

...al Butlletí Informatiu del passat més de gener, l'Ajuntament ignorà el nom dels autors de la edició del número dos de la col·lecció municipal Patrimoni de Porreres? el llibre porta el títol de. "Possessions de Porreres" i pels qui encara no ho

sabeu us hem de dir que en són autors Maria Barceló i Crespí, Rafel Ferrà Martorell i Bartomeu Servera Sitjar.

...de les subvencions adjudicades corresponents a la millora de façanes si que en donaven el nom i llinatges dels sol·licitants ? això és tenir barra!

..."l'oposició" porrerenca no fa res de res, i no se n'adona ni se'n vol adonar del que passa dins l'Ajuntament ? estar en minoria no serveix d'excusa per actuar amb el poc interès en que ho fan.

...diuen que el nou servei de recollida del fems és bastant deficient ? vaja un canvi idò!

...la recollida de paper, vidre, i cartró va ser tot un èxit? enhorabona a aquesta iniciativa del grup d'Esplai, i gràcies també a tota aquella gent que va fer cas a la seva crida.

...segons informació apereguda al "Diario de Mallorca" de dia 9 de febrer, l'Ajuntament de Porreres no destina cap cèntim al Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació ?. Entre tota Mallorca són els municipis d'Andratx, Campos, Fornalutx, Manacor, Montuïri, Muro, Porreres, Sant Joan i Valldemossa, aquells que no hi contribueixen, casualment tots governats pel PP.

...el dia 8 de març és el dia de la Dona Treballadora ? i avui en dia encara és necessari haver de fer aquestes reivindicacions!

...al saló de sessions de l'Ajuntament el diumenge dia 14 d'agost de 1994 va pronunciar una conferència l'escriptor Jaume Fuster, recentment traspassat?. La conferència tenia un títol ben suggerent *El plaer de llegir*. Evidentment, l'acte fou organitzat per l'Agrupació Cultural.

...cada any hi ha més entitats que disfruten de participar a la Rua i passen totalment de l'impresentable concurs?

...les entitats esportives (UE Porreres i el club de bàsquet) treuen fum per les orelles davant la reforma dels vestuaris en plena competició, mentre tant tot l'estiu estan inutilitzades. Manca de planificació! L'assignatura pendent !

...el Pla de Carreteres del Govern Balear, que anuncia amb tant de goig, podria ser per a tots més sà, ecològic, pràctic bo per la vista i a les llargues millor per a les Illes si s'invertien en transports públics?

ESTANC CA NA JAUME

Tabac - articles de regal - papereria
llibres i tota classe de revistes i diaris

Carrer Sant Roc, nº 2 - PORRERES

ASSESSORIA LABORAL I SEGURETAT SOCIAL

JAUME VIDAL BAUÇA

GRADUAT SOCIAL, COL. Nº 298

Assessorament a l'empresari, treballador i pensionista.

C/ des Vent, 6 - Tel.: 16 80 38
(horabaixes)- PORRERES

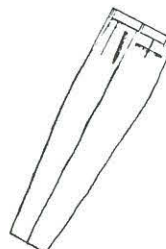
Sa Pastera

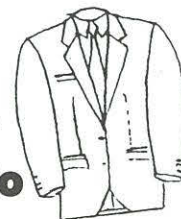
*Nou assortit
d'entrants
i plats
de pasta*

C/. Pou Florit, 10 • Tel. 64 71 09
PORRERES - MALLORCA

Confeccions i moda en esport i ben vestir

**Cas
Sastre
Micarillo**

Carrer de l'Almoina, 28 Telèfon 64 73 09 Porreres

LES JORNADES TEATRALES JAUME ROSSELLÓ I VERGER ARRIBEN A LA QUINTA EDICIÓ.

Dins les mateixes s'inclou la celebració dels **XX ANYS DE TEATRE AMB EL GRUP FOGANYA** i la celebració del **DIA MUNDIAL DEL TEATRE**

Grup Foganya

Les jornades teatrals **Jaume Rosselló i Verger** ja tornen ser aquí, i enguany arriben amb més força que mai. No podem oblidar que després dels dos primers anys i que per part de l'Ajuntament ara fa també dos anys se'ns donés l'alternativa, a part de la il·lusió que poguéssim tenir, la tasca encomanada era tota una incògnita, tenint en compte la nostra inexperiència en l'organització d'aquests tipus d'actes i els pocs recursos econòmics dels que disposava a les hores la nostra entitat. Però mirau per on que després de tres anys el nostre esforç, la nostra feina i la nostra capacitat de superació s'han vist merescudament recompensats, han donat els seus fruits i les jornades de teatre arriben sense interrupció (*cosa rara al nostre poble*) a la V edició.

Per a nosaltres seran unes jornades molt entranyables i per recordar, ja que a part de ser les V (*les terceres que organitzam*), van emmarcades dins el vintè aniversari del Grup i a més tenim la sort de poder-hi incloure la celebració del **Dia Mundial del Teatre** que es celebrarà el **divendres dia 27 de març**, cosa per altra banda molt important per la gent del teatre, ja siguin actrius i actors professionals, amateurs o per a aquelles per-

sones que simplement escullin aquest art com a manera de participar en la cultura del seu poble. Enguany però, a diferència dels altres anys en què eren gratuïtes seran amb el sistema de pagar per veure, és a dir, tots els que hi vulguin assistir hauran de pagar: 500 pessetes per funció els adults, 300 els nins i nines fins als catorze anys i entrada gratuïta per als socis del Grup Foganya, (**el dia Mundial del Teatre 300 pessetes tothom, socis inclosos**), un preu ridícul si es té en compte que fa quinze anys es pagaven 150 pessetes i que els grups de teatre cobraven cinc o sis vegades menys del que demanen ara per una representació. Confiam idò, que la gent que al llarg d'aquests anys ens ha donat suport compregui la nostra postura i la nostra teoria de que avui en dia ningú fa res per no res, cosa que lluny de pensar-ho ens ha succeït aquests dos darrers anys, que quan havíem passat comptes amb tothom encara n'hi havíem d'afegir, (*a part de les nostres dues habituals representacions havíem fet tota la feina i ens quedàvem amb un pam de nassos*). No es tracta d'enriquir-se, però molt menys de perdre-hi i per això aquest any hem optat per un altre sistema. El cartell difereix molt del de l'any passat, és un cartell **còmic al cent per cent** i amb unes obres que el seu contingut pot arribar sense cap mena de problema a tota casta de públic, ja sia aquell mal dit de poble o aquell més exigent i remirat de les grans ciutats.

Obrirà les jornades el **dissabte 21 de març el Grup de Teatre DESAS3 D'Artà** amb l'obra de Miquel Mestre i Genovard "**Les Flors Músties**". La Companyia **DESAS3** va néixer a Artà l'any 1996. Inicialment, es formà amb

membres que provenien del món del teatre i de l'espectacle en general del mateix poble. La seva idea és experimentar en tots els camps de la interpretació i per donar a conèixer la seva tasca al públic en general i per reclamar activament un teatre per al poble d'Artà de la manera que es creia que es pot pressionar més: fent teatre.

De moment, ha realitzat dos muntatges, el que representarà a Porreres, i que fou el guanyador del IX Certamen de Teatre Amateur de Consell i Teatre Principal de Palma 1997, i el que actualment està representant arreu de l'illa "Con flores al altar" i que és la continuació (segona part) de **LES FLORS MÚSTIES** una comèdia dirigida pel seu autor i director del grup en Miquel Mestre i Genovard. És una obra que transcorre la nit de cap d'any no se sap quin any a qualsevol poble de Mallorca. En aquesta nit especial, dues fadrines ja entrades en edat, es reuneixen per celebrar la vinguda del nou any juntes per consolar-se la soledat mútua.

El muntatge, té una durada d'una hora i s'emmarca totalment dins el gènere de la comèdia. Durant la representació s'escenifiquen escenes que ben bé podrien esser reals, arribant a una situació tal que podrien semblar, inclús, surrealistes. Amb aquestes escenes, la riallota fresca

està assegurada. Una bona obra i una més bona companyia per aixecar el teló d'aquestes V Jornades de Teatre.

El **divendres 27 de març és el gran DIA MUNDIAL DEL TEATRE**, el **Grup Foganya** tenia pensat celebrar-ho amb una obra nova, però la tasca en l'organització de

les jornades ens va fer recular i decidirem repetir ; **MANS ENLAIRE !** una obra que està molt bé i que ja representarem amb molt d'èxit de públic i una més que notable posta en escena el passat 26 d'octubre. És una deliciosa farsa basada en un conte de Arcady T. Averxenco, adaptada i traduïda al català pel novel·lista i autor teatral Ramon Folch i Camarasa, i conta com uns lladres que entren en una torre es veuen obligats a jugar a nines, a fer dinars, a ballar, a cantar... amb dues empenidores ninetes que al final juguen a robarlos. Sens dubte una obra que no cal perdre's Esperam que tots vengueu a celebrar aquest dia amb nosaltres.

El dissabte 28 de març tndrem amb nosaltres el ja veterà **Grup de Teatre Coverbos de Son Ferriol**, un grup amb 22 anys d'existència i que serà la segona vegada que participen en aquestes jornades. En aquesta ocasió ho faran amb l'obra de l'entranyable autor mallorquí Joan Mas "**Trifulgues de Gent Casada**", una obra d'enredo que quasi segur farà riure a més d'un. La dirigirà l'actor del mateix grup en Jaume Gomila.

El dissabte 11 d'abril atndran a la nostra invitació el **Grup de Teatre Xamo-Xamo de Binissalem**, un grup que malgrat només tengui 11 anys de vida és conegut arreu de l'illa. Un grup molt valent i pretencios si miram els muntatges que fins ara ha duit a terme, **El Ball de les Baldufes, Hotel Cosmopolitan, Gente Bien, El Prometatge** i **l'Aniversari** en són el seu aval abans de preparar l'obra que ens presentaran a Porreres. Es tracta de "**Overbooking**" una obra en la qual quedaren finalistes al Certamen de Teatre Amateur de

Consell 1997, fet que els hi atorgà el dret d'actuar al Teatre Principal de Palma." **Overbooking** " és una comèdia escrita pel mateix director i actor del grup Miquel Àngel Moyà i Bestard. **Conta l'overbooking d'un solitari hotel a un lloc indefinit de la costa mallorquina. Un home a la recerca del seu passat Un hotel a la recerca del seu futur. Patriotisme, corrupció, provocació, suborn, mosaic de cultures, mentides, xantatge, jet set, amor, ninfomania, etc...** Aquests són els ingredients d'un cocktail que pot resultar **EXPLOSIU...** Senyores i Senyors : **el pastís d'embulls i complicacions està servit.** Una obra que no cal perdre's sobretot per aquells que passin gust de riure.

Com sempre serem nosaltres els encarregats de posar punt i final a les jornades, i ho farem els dies **18 i 19 d'abril** amb "**AI CARAI**" una tragicomèdia d'en Josep Maria Benet i Jornet, més conegut per ser el Director argumental de la sèrie de TV3 Nissaga de Poder. Cal dir que en aquesta obra ja la vàrem representar ara fa set anys, però

com que és la darrera obra que va dirigir en Jaume i que enguany celebrem les quintes jornades al seu honor i que a la vegada es compleixen cinc anys de la seva mort, vam trobar oportú tornar-la a posar en escena.

Per part nostra ja només ens cal dir-vos que esperam que aquestes jornades que amb tant d'esforç i il·lusió vos hem preparat siguin del vostre gust, i que com no, esperam de vosaltres l'incondicional suport que ens heu donat sempre.

Donarem les gràcies per acabar, a l'**Ajuntament de Porreres a Porreres Ràdio** i a **Bàrbara art** per la seva col·laboració amb nosaltres i al **Consell Insular de Mallorca Cultura i Patrimoni Històric** per el suport econòmic que per aquestes jornades ens ha donat. A tots ells moltes de gràcies.

Rebeu la més cordial salutació

GRUP FOGANYA

Grup Foganya "Mans Enlaire" que es repeteix el 27 de Març dia Mundial del Teatre.

ENTREVISTA AMB JOAN ROIG I PALLICER :

Cap d'Estudis del Conservatori Professional de Música i Dansa de les Balears i Professor de l'Escola de Música de Porreres.

Sebastià Melià Mora

El passat dia 9 de febrer, davant un numerós auditori, el Cap d'Estudis del Conservatori Professional de Música i Dansa de les Balears, el senyor Joan Roig i Pallicer, va desenvolupar, en un acte organitzat per l'Escola de Música, des de la seva immillorable òptica de professor experimentat i professional de la música, un tema que avui per avui preocupa a tots els qui, d'alguna manera estan relacionats amb el món de la música, i més en particular en l'ensenyament de la mateixa. El fet de la gradual implantació de la normativa derivada de la LOGSE suposa serioses dificultats als alumnes que no tenen accés fàcil als ensenyaments del Conservatori. El conferenciant va ser molt clar, realista ens diria ell, en l'exposició de la situació actual dels estudis de la música a les Balears. Exposició

que seguiren amb molta atenció els alumnes i pares preocupats pel tema.

Joan Roig, ja ben reconegut a la nostra Vila pels seus llargs anys de dedicació a l'ensenyament de piano, ha enregistrat darrerament en suport CD la música per a piano dels compositors mallorquins el felanitxer Bernat Julià i el montuïrer Antoni Martorell.

Hem aprofitat l'avinentesa per fer una xerrada amb ell:

- Fes-nos sis cèntims de la teva biografia com a músic: quines són les teves arrels, les influències que determinaren la teva carrera. I per què el piano?

El pilar fonamental de la meua carrera musical ha estat, sens dubte, les meves arrels familiars: el meu padrí, D. Jaume Roig, va exercir damunt mi, als començaments, una atracció especial. D'ell vaig aprendre la disciplina en l'estudi, a saber exercitar l'humilitat en la tasca diària i la bellesa del so al piano. Gairebé mai dispensava més paraules que les necessàries, però el seu silenci era tota una lliçó per a mi. Indiscutiblement l'entorn familiar i sobretot, mon pare va decantar la

meua elecció cap al piano; tot i que l'orgue sempre m'ha produït una gran fascinació, fins i tot quan era nin de pocs anys.

- Què representa, i ha suposat, la música per a tu?

Una forma de vida. La música, i en particular el piano, ha manat profundament la meua vida, des de la infantesa fins avui. A vegades no sé aclarir si és un "vici", un ofici, una vocació... Supòs que depèn, en part, de les etapes que es van succeint en la vida. Ara bé: el que sempre he sabut reconèixer és que el meu pas per la Universitat fent Ciències Físiques va ésser un greu error que a temps vaig corregir.

- Sabem que has enregistrat part de l'obra per a piano d'alguns compositors mallorquins: quina ha estat la motivació que t'ha dut a fer els enregistraments?

M'ha empès un compromís ferm i personal; per una part és una vocació de comunicar i donar a conèixer el patrimoni musical de mallorca mitjançant un mecanisme objectiu i intemporal, el disc, i per altra, col.laborar activament - però amb humilitat - en la construcció del que és fonamental en tot poble: la seva cultura i la consciència activa de la mateixa. N'és un compromís que vaig assumir fa ja alguns anys i no hi vull renunciar per res.

- Com a intèrpret de piano, quins altres projectes tens a curt termini?

Precisament fa poques dates que vaig iniciar l'enregistrament en CD del meu proper disc: segueix en la música per a piano de Bernat Julià.

- Carlo Maria Giulini en una entrevista va declarar que, després d'un enregistrament del Requiem de

Cherubini, li semblava escoltar un ser mort: tot estava en ordre, cada nota era al seu lloc, però hi mancava alguna cosa. La partitura ho diu tot? Quina part hi posa l'intèrpret?

Catègòricament, no. El compositor és un creador, la partitura és una racionalització de la creació artística i l'intèrpret ha d'ésser l'expressió i la sensibilització d'aquesta creació. Acept l'errada i l'assumeix, però de cap manera puc acceptar el pianista incapaç de comunicar l'expressivitat i l'emoció de la música que està executant.

- A l'hora de posar-te davant una nova partitura, què és el que més tens en compte?

El respecte escrupolós als seus continguts i a la voluntat del compositor. Tot i això, proclam l'aportació de l'intèrpret com a factor determinant del bon resultat artístic.

- Anem a un tòpic: quines obres per a piano treuries d'una foguera?

Les sonates de Beethoven, els estudis op.10 i op.25 de Chopin i el Carna-

val op.9 de Schumann, obra per la qual, i des de nin, he tingut una autèntica fixació.

- Vares ésser nin-cantaire: quina part de culpa té aquest fet en la teva percepció de la música?

El cant coral ha estat, és i serà el millor dels camins i la millor escola per estimar la música. La seva influència en al meva personalitat ha estat absoluta.

Vaig ésser cantaire dels Nins Cantors del Col·legi de Sant Francesc des de molt nin, també solista i sibil·ler. Després vaig cantar amb la coral Murta, avui desapareguda.

Amb la música coral vaig descobrir l'autèntica polifonia, vaig entendre el contrapunt, també vaig descobrir compositors i estils fora de l'àmbit del piano...

A nivell personal vaig conèixer els que ara són els meus millors amics i la que és la meva dona; també l'assaig i la disciplina; i per suposat, la convivència i els problemes que se'n segueixen.

- Ens pots resumir, per als possibles lectors, el contingut de la teva xerrada sobre la problemàtica dels estudis de la música a Balears?

Va ser una xerrada llarga i densa amb molta gent. Vaig explicar els continguts de la conferència amb objectivitat i realisme encara que aquest sigui, a vegades, un poc dur. Però la porta està oberta a les solucions a nivell polític, social, i presupostari, perquè les coses millorin de forma radical. Jo tornaré a Porreres per anunciar-les.

- Agrairia un consell per als joves que volen ser músics i per als teus alumnes de piano.

Als primers diria que no escoltin més que la seva vocació, però que

han de saber que la dedicació a la música és una professió hermosa, dura, carregada de reptes personals i temporals i que necessita, com del pa, la disciplina, l'estudi i seguir els bons consells de l'experiència.

Als segons: paciència per aguantar-me el temps que els resta per finalitzar els estudis. De totes maneres vull dir que el millor patrimoni d'un docent són els seus deixebles i jo, per sort, puc dir que gaudesc d'unes excel·lents relacions amb ells, fins i tot més allà del nivell purament acadèmic.

- Una ullada a la nostra Escola: una crítica o un copet d'encoratjament?

Per res del món gosaria tirar pedres al meu terrat. La nostra escola de Porreres és petita, amb unes instal·lacions mitjanament bones, amb un excel·lent claustre de professors i amb alumnes a bastament perquè es pugui dur a terme una bona tasca. Si el Patronat, el Consistori i el poble li donen suport com fins ara i la fan més forta econòmicament, l'escola creixerà en quantitat i qualitat.

Llorenç Cerdà Mora

Carrer Major, 75 - 2º A
Tel./Fax 64 79 11

Venda de Bolets

Recepció dels emigrants pels membres del consistori Porrerenc presidit pel Batle.

ELS FILLS DELS EMIGRANTS MALLORQUINS A AMÈRICA VISITEN PORRERES

Catalina Sastre Fuster

El 23 de gener passat, horabaixa, va venir a Porreres un grup de joves, fills d'emigrants de les nostres illes a Amèrica del Sud i a Amèrica Central, que el Govern Balear havia convidat a conèixer la terra dels seus avantpassats, la manera de viure, les tradicions, els costums... La visita va ser tot un èxit si hem de jutjar per les coses que aquests joves deien, després de veure com els rebia el

poble de Porreres i el cas que els feia.

En primer lloc, anaren a veure Sa Teulera d'en Tomeu Vaquer, on varen veure de prop com es fa feina amb el fang; després, feren una visita al celler d'en Jaume Mesquida, on tastaren els vins i el cava de la casa i reberen tota casta d'explicacions sobre el procés d'elaboració (la mare de Jaume Mesquida; que va néixer a Buenos Aires, els va acollir amb una emoció especial); a continuació, per acabar aquest itinerari artesanal, anaren a veure fer la feina de llauner a can Biel Cortès, qui els va regalar un motlle de crespells perhom i la recepta per fer-ne de bons (tan bons, com

els que varen poder tastar allà mateix).

Després de tot això, varen anar a veure l'Església. El rector, Bartomeu Tauler, els va rebre, els va acompanyar per tot el recorregut i els n'explicà la història i tot allò que varen voler saber. També varen fer una visita al Museu d'Art Contemporani de l'Ajuntament, on, a les vuit del vespre, el Ple els va donar la benvinguda oficial. El batle va dir unes paraules i entregà a cada representant de les cases regionals de les Balears a Buenos Aires, Mendoza, San Pedro, Córdoba, Santa Fe, l'Uruguai, Cuba i Santo Domingo un plat de ceràmica com a record de la visita. El director general de Relacions Exteriors va donar les gràcies en nom de la Conselleria de Presidència.

Tot seguit, hi va haver un sopar a Montisíon, en què, naturalment, varen tastar els plats típics de cuina mallorquina, que les varen agradar molt. Després del sopar, va actuar l'Agrupació Aires de Montisíon amb una mostra de jotes i fandangos. Els joves es varen entusiasmar amb la música i els balls i fins i tot es varen animar a ballar. En fi, que la visita a Porreres els va agradar molt i així ho varen reconèixer en agrair les atencions que havien rebut de tot el poble.

BAR CA SA VIUDA

Especialitats:
"Callos", frit i llengua

C/. d'en Veiet, 1 - Tel. 64 70 57 - PORRERES

SUPERMERCAT CAN MURTO

Carnisseria, xarcuteria, peix congelat,
merceria, perfumeria
AMB SERVEI A DOMICILI

C/ Sa Galla, 94 - Tel. 64 70 53 - PORRERES

VIATGE DE LA CORAL DE PORRERES A PORRERA

L'actuació a la parròquia de Sant Joan va ser seguida per un públic nombrós

Joan Barceló

La Coral de Porreres va realitzar el passat dia primer de març un concert al poble de Porrera, al Priorat tarragoní. El viatge, organitzat per la Coral, serví perquè els membres d'aquesta formació, acompanyats de familiars i amics, poguessin conèixer de prop les terres, el paisatge urbà i la gent d'una població germana, vinculada toponímicament amb la nostra.

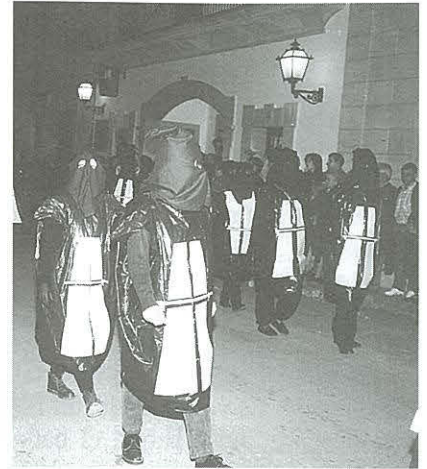
El dia anterior la Coral realitzà una excursió que s'inicià amb una aturada a Sant Sadurn d'Anoia, visitant a continuació les magnífiques caves de ca'n Codorniu. Vilafranca del Penedès, els monestirs de Santes Creus i Poblet, Tarragona -on es va romandre- i Reus foren alguns dels punts d'interès del viatge. La cinquentena d'expedicionaris porrerencs varen poder admirar també les vinyes i els avellaners sembrats a les terres muntanyenques de Llicorella. No hi macaren tampoc les compres de vi del poble i altres productes.

L'actuació de la Coral de Porreres, dirigida pel sotsdirector Sebastià Melià, va tenir lloc a la parròquia de Sant Joan Evangelista de Porrera. Les set cançons interpretades foren seguides amb molta d'expectació pels dos centenars d'assistents a l'acte. Cal recordar que la població de Porrera no arriba als 500 habitants.

Al final el batle porrerenc Salustià Alvarez va entregar una placa a la Coral. Durant el dinar, que tingué lloc al renovat Teatret del poble, el grup mallorquí cantà tres cançons més, pronunciant Catalina Trobat, presidenta de la Coral, unes paraules. Tot plegat, un encert organitzatiu de la Coral que ja ha anunciat que aquests viatges tendran continuïtat. Amb aquest són cinc els grups que ja han visitat el poble de Porrera: Agrupació Cultural, Tercera Edat, Amics de Porrera, Estol Porrerenc i ara la Coral.

Durant el viatge, els membres dels Gegants i Grallers de Porrera es comunicaren l'interès que té aquest grup en tornar a actuar a les festes de sant Roc de Porreres, i que es podrien situar en el marc dels actes d'agermanament que tendran lloc en el futur.

La Plataforma contra l'autopista guanya el 3r premi a la rua de Porreres i arrenca aplaudiments a la de Campos.

Aquests dies la premsa s'ha fet ressò de la participació a la rua de la Plataforma contra l'Autopista a Felanitx, Campos i Porreres. Les Plataformes locals de Campos i Porreres han treballat conjuntament i han desfilat als pobles respectius.

El nostre objectiu era difondre el missatge d'una Mallorca ferida per una agressió al territori i al medi ambient.

Evidentment aprofitarem les dates per ironitzar i fer una crítica al poder: la comparsa fúnebre duia en Verger -en versió fotocòpia- enganxat al cul. Són llicències de Carnestoltes!

Altres comparses a Porreres (la de S'esplai) i a Felanitx, també criticaven amb humor la construcció de l'autopista.

On és la pancarta?

La pancarta que la Plataforma va penjar al carrer del Pou d'Amunt amb tots els permisos pertinents va estar penjada des de Sa Fira fins a principis de desembre. La retiraren per ordre del batle perquè només teníem permís per tenir-la penjada SIS DIÉS!. El *PePero* Verger només donava aquest marge a la llibertat d'expressió. Es veu que els del PP van descoordinats, o que el batle vol ser més "lliberal" que en Verger.

Mentre el Govern es gasta milions en propaganda a favor de l'autopista, ei! i durant més de SIS DIÉS, als qui estam en contra només ens deixen penjar una pancarteta innocent sis dies. A això se li diu **posar traves a la llibertat d'expressió i prepotència i ús inadequat dels doblers de tots els ciutadans.**

Una rua reivindicativa. Ja era hora!

A la rua porrerenca hi va haver, després d'uns anys de rua *light* i bufa, algunes entitats i persones que incorporaren el vertader sentit de les "fresses" mediterrànies: la reivindicació i la crítica al desbarats dels qui comanden i la ironia sobre l'actualitat. Així poguérem veure la comparsa sobre en Fidel i el Papa, la dels dimonis antiautopista de S'Espai, la de la Plataforma contra l'Autopista i la repartida de *paperets* dels nins i nines de l'Escola Nova que es preguntaven si haurien d'anar a Saturn a estudiar i per això ja s'havien posat l'uniforme d'extraterrestre.

Evidentment aquesta comparsa de l'APiMA ESCOLA NOVA és la que més va cridar l'atenció dels qui comanden i de la gent del poble en general. Suposam que aquesta era la seva intenció.

Reproduïm els pasquins:

APiMA ESCOLA NOVA

- ESO ESCOLA PÚBLICA SÍ
- COMÈDIA NO

APiMA ESCOLA NOVA

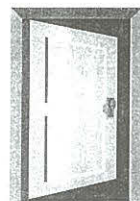
- SINEU?
- SANTANYÍ?
- CAMPOS?
- FELANITX?
- Si ESO volem estudiar a Saturn haurem d'anar;
- el batle no vol donar el suport que li vàrem demanar.

APiMA ESCOLA NOVA

- NOSALTRES COL·LABORAM AMB LA SALA: SA RUA
- LA SALA NO COL·LABORA AMB NOSALTRES: ESO

APiMA ESCOLA NOVA

- EDIFICIS PÚBLICS PER A LES ENTITATS PÚBLIQUES.

APiMA ESCOLA NOVA

- DOBLERS PÚBLICS PER A L'ESCOLA PÚBLICA

La premsa se n'ha fet ressò:

PART FORANA/29

PORRERES

Critican al alcalde por no enseñar las cartas de la asociación de padres del centro público

M.FUSTER

Los grupos municipales en la oposición del Ayuntamiento de Porreres -UM, PSOE y PSM- han criticado duramente al equipo de gobierno (PP) y, en concreto, al alcalde Josep Roig «porque escondió las cartas presentadas por la asociación de padres de la Escola Nova, expresando su preocupación por los cursos de ESO». Según la oposición, «el alcalde nos llama para consensuar temas intrascendentes y cuando son importantes, no nos dice nada». Sobre la preocupación manifestada por la entidad, la oposición indica que se han enterado porque les enviaron los escritos que se presentaron en diciembre. Roig dice tener la conciencia tranquila: «Desde 1990 lucho para que los alumnos puedan cursar ESO en el pueblo».

Última Hora / Miércoles, 25 de febrero de 1998

DdB

Local

◆ Dimecres, 25 de febrer de 1998 ◆

L'oposició de Porreres, contra el batle per l'ESO

M.A. Porreres.

Els grups de l'oposició a l'Ajuntament de Porreres, PSOE, UM i PSM, estan molt enfadats amb el batle, Josep Roig, perquè «ens ha volgut amagar la polèmica per la cessió del local municipal a ca les Monges».

Segons comentà Francisca Ginard (UM), «l'APA de l'Escola Nova va enviar les cartes a l'Ajuntament a mitjan de desembre i les han mantingudes en secret fins que

nosaltres ens n'hem assabentat. El batle ens crida per negociar coses sense importància i quan hi ha temes importants no diu res. A més que es va aprovar la cessió UM, va demanar què passava amb l'ESO de l'Escola Nova i Josep Roig contestà amb evasives».

El batle afirmà que des de l'any 1990 està fent feina per dur l'ESO a Porreres i ara també estan negociant que es pugui fer a l'Escola Nova.

32/PART FORANA

Martes, 24 de febrero de 1998 / Última Hora

PORRERES

Los padres de la Escola Nova exigen aulas de ESO en el colegio público

Recriminan al alcalde que haya cedido un local al centro privado

M. FUSTER

La Asociación de Padres y Madres del colegio público Escola Nova (Apima) ha exigido al Ajuntament una secció de ESO para que los alumnos de 12 a 16 años no tengan que desplazarse a los institutos de los municipios vecinos. Asimismo, la Apima ha recriminado que el Ajuntament de Porreres cediera un local

municipal para el colegio privado Ca ses Monges con el fin de destinarlo a los cursos de ESO.

La Apima de la Escola Nova considera que ha sido marginada ante el centro privado, ya que desde hace unos años está luchando por conseguir la creación de un centro secció de enseñanza secundaria.

Los padres de alumnos critican «la falta de diálogo

y de interés por parte del Ajuntament respecto a la enseñanza pública en nuestro pueblo a favor del sector privado».

El delegado de Educación del Ajuntament de Porreres, Jaume Gil, no comprende el sentido de marginación por parte de la Apima del centro público: «El local cedido a Ca ses Monges está en mal estado y su uso será temporal».

Local

DdB

◆ Dimarts, 24 de febrer de 1998 ◆

Pla Sud

◆ Porreres

L'APA de l'Escola Nova, indignada amb el batle

M.A. Porreres.

L'Associació de Pares d'Alumnes de l'Escola Nova de Porreres està indignada amb l'Ajuntament de Porreres, que presideix el batle Josep Roig (PP). Resulta que la Sala va decidir cedir un edifici municipal al col·legi privat de la localitat per tal de poder fer-hi l'ESO, quan resulta que a l'Escola Nova, que és pública, no els deixen impartir aquesta disciplina.

Des de l'APA de l'Escola Nova havien acudit a totes les instàncies per tal de poder aconseguir l'ESO i encara no els han donat resposta i ara de cop i volta l'Ajuntament cedeix un local al centre privat.

La indignació ha arribat fins a l'extrem de prendre mesures contra el batle i han fet circular pesquins afirmant que cap familiar d'alumne no tornarà a votar Josep Roig.

El regidor d'Educació, Jaume Gil (PP), diu que no entén la indignació dels pares, ja que s'han fet moltes inversions en el centre i està negociant l'ESO per a l'Escola Nova.

◆ Porreres

El batle Roig

El batle de Porreres, Josep Roig (PP), es fica en cada moguda d'aquelles de potada. Ara resulta que els pares de l'Escola Nova de Porreres fan campanya perquè la gent no el torni a votar i és que amb aquest tema de l'ESO en comptes de mà esquerra ha tingut un pota d'elefant. Com pot ser que l'Ajuntament afavoreixi l'escola privada en detriment de la pública. El batle Roig, en lloc d'anar a tantes reunions per aquí i per allà hauria de mirar un poc més pel seu poble.

◆ Campos

Verger a la Rua

El conseller de Foment, Joan Verger, va ser protagonista de la rua de Campos. Però no ho va ser amb la seva presència física, sinó per la comparsa antiautopista, cada desfrès de la qual duïa una foto seva a l'esquena. La comparsa arreballà molts d'aplaudiments, el que demostra el sentiment de la gent contra la construcció de la macrovia. La carrossa consistia en un mapa de Mallorca destrossat per una autopista que li produïa ferides molt greus.

CARNESTOLTES: UNA FESTA POPULAR I AMB HISTÒRIA.

Antoni Pubil

El Carnaval o Carnestoltes és un període de divertiment col·lectiu i públic que en precedeix un altre d'austeritat i penitència que imposa o imposava la Quaresma. El Carnaval sorgeix com a reacció a aquest període de privació durant el qual s'havia de dejunar i fer penitència, abstinència i oració. Va ser el papa Gregori I "el Gran", el qual fou papa entre els anys 590 i 604, qui establí la Quaresma (a més d'introduir els cants gregorians, als quals donà nom). Sembla que aquest papa l'anomenà "Carnes tollere", és a dir, carns prohibides o privades, i d'aquí ve la paraula Carnestoltes, que designa el període anterior a la Quaresma.

L'inici de la llarga mesada de Quaresma suposa el punt i final a les ensaïmades amb sobrassada i carabassat, i l'arraconament de les disfresses de Carnestoltes. Aquelles disfresses que havien permès poder fer una crítica del sistema, poder canviar de personalitat o d'ofici, poder rompre amb la rutina quotidiana durant uns dies màgics que s'inicien amb el *Dijous Llarder* i acaben el dimarts abans del *Dimecres de Cendra*.

El Carnaval no té unes dates fixes anuals. Les dates vénen marcades pel primer pleniluni de primavera. El diumenge anterior d'aquesta primera lluna plena primaveral de l'any és el *Diumenge de Rams* i quaranta dies abans d'aquest diumenge ens trobam amb el *Dimecres de Cendra*, inici de la Quaresma.

Aquest fet vol recordar els quaranta dies que Jesucrist va dejunar en el desert. La Quaresma acaba el *Dissabte de Glòria*.

*Ara vénen set setmanes,
totes de menjar llegum;
a Pasco hi ha un costum:
que el qui té xot, fa panades.*

*Set setmanes de Quaresma,
només hem pogut menjar
arengades rovellades,
mongetes i bacallà.*

El Carnaval representava uns dies en els que tot s'escapava un poc del control. Era una vàlvula de descàrrega d'ansietats i de frustracions, però tothom sabia que després d'uns dies de disbauxa totes les coses tornaven a ser com abans. Ja ho diu la dita: **Per Carnaval tot val.**

Avui en dia, després d'un procés de recuperació, aquestes festes esdevenen actes multitudinaris en els quals les carrosses i les comparses

omplen de color i música els carrers dels pobles i ciutats de Mallorca. En aquests actes, realitzats normalment entre el dissabte i el diumenge de la setmana de Carnaval, sorgeix el sentit col·lectiu de crítica i caricaturització. És el que coneixem amb el nom de la **Rua**, paraula que s'ha relacionat amb el mot francès rue (carrer) i també amb la paraula arruga o rua, la qual designaria la forma d'arruga que té el carrer. Són freqüents també els balls de màscares del dissabte vespre, amb concursos i premis importants. Darrerament, el darrer dimarts, s'ha generalitzat l'acte de *l'enterrament de la sardina*, desconegut abans a l'illa i incorporat per influència forana.

A Mallorca, les festes de Carnaval s'anomenen tradicionalment *Darrers Dies*, terme que fa referèn-

cia a les darreres jornades en les quals es podia menjar carn abans d'arribar a les privacions i abstinència que imposava la Quaresma. Durant aquests dies es consumien totes aquelles parts del porc que havien quedat de les matances

i que no es podien guardar més enllà de la Quaresma:

bullit d'ossos, greixoneres de peus i d'orelles de porc amb ous, coques amb tallades de sobrassada...

Quant a l'inici de la celebració d'aquesta festa de Carnaval, pareix ésser que grecs i romans foren els primers que establiren en el calendari uns dies dedicats a la disbauxa i al canvi de papers. Durant el mes de febrer, els romans celebraven tres festes que podem considerar com els orígens del Carnaval actual:

La *Saturnalia* era la festa dels esclaus i de les classes socials més desfavorides. Durant els dies de festa els esclaus prenien els papers dels amos, s'invertien els papers, i tot l'ordre social, indiscutible al llarg de l'any, desapareixia per uns dies.

La *Lupercalia* consistia en un ritual de fecundació i protecció del ramat en el que era molt important la disfressa. Els homes es disfressaven d'animals i anaven pel carrer movent-se com si fossin posseïts.

La *Matronalia* era la festa de les dones. Eren elles les que tenien el dret de prendre iniciatives i els homes eren exclosos de les seves festes.

El Carnaval és, en definitiva, una festa viva, popular i amb història.

**De todo...
y paseando**

 Centrotiendas

Es Crèdit

**BANCO DE
CREDITO BALEAR**

Tel. 16 83 10
Avgda. Bisbe Campins, 13

PORRERES

ELS ESTUDIS D'ESO A PORRERES: ESCOLA PÚBLICA O PRIVADA? ESTAT DE LA QÜESTIÓ.

Margalida Barceló i Taberner

Opinio

Fa uns anys, concretament just abans de començar l'actual legislatura i d'entrar nous regidors al govern municipal -el batle és el mateix- una comissió formada per diverses entitats intentava que al nostre poble hi hagués la possibilitat d'estudiar ESO, o sigui que els joves i al·lotes de 12 a 16 anys no s'haguessin de desplaçar fora poble. Dins aquesta comissió hi havia l'Agrupació Cultural, encapçalada en aquells moments per Jaume Gil que aleshores encara no era regidor del PP, l'APiMA de l'Escola Nova i l'APiMA del Col·legi Verge de Monti-Sion, entre d'altres.

L'aturada de la comissió va coincidir amb el començament, més o manco, de l'actual legislatura.

Aquella aspiració porrerenca va deixar d'existir? A la gent de la vila ja li és igual si hi ha o no la possibilitat d'estudiar ESO al poble?

És de suposar que als porrerencs i porrerenques els agradaria tenir

aquests serveis a la vila, encara que no ho manifestin col·lectivament i públicament.

Mentrestant, han sorgit rumors i veritats -publicades a aquesta revista i al full informatiu de l'Ajuntament- sobre la possibilitat que el Col·legi Verge de Monti-Sion ofereixi aquest servei. Sabem que l'Ajuntament ha decidit per unanimitat, (tots els regidors, tots els partits) que recolzarà aquesta iniciativa privada no només moralment, sinó que també els "deixarà" el casal de l'Hospital que cula amb ca ses monges.

Molt bé, però... i el dret a tenir un ensenyament públic? Què ha fet l'Ajuntament fins aleshores? i tots els regidors i regidores de tots els partits, que n'han dit?

Des del respecte que me mereix qualsevol iniciativa privada sobre l'ensenyament, com a ciutadana m'he de queixar, i molt, de la postura dels

que governen a la Sala -i vull afegir que també me queix dels que hi són i no governen-. Què se n'ha fet d'aquella aspiració que havia aconseguit que, per una vegada, a Porreres, que tenim sempre dos d'això i dos d'allò del mateix, per mal avinguts, hi hagués una reivindicació que ajuntàs diferents entitats?

Què passa amb l'escola pública i l'ESO al nostre poble?

Ho hem demanat als que ho haurien de saber: el responsable d'educació a l'Ajuntament, en Jaume Gil, el mateix que fa uns anys encapçalava la reivindicació, i en Miquel Aguiló, l'actual president de l'APiMA Escola Nova.

Per acabar, una recomanació ben intencionada i democràtica: llegiu atentament les respostes i compareu. Després ja es cosa vostra (podeu quedar mans aplegades i boca closa o no).

Bartomeu Ferrando i Ballester
Guillem Soler i Vanrell

ECONOMISTES

Assessoria Fiscal - Comptabilitats - Assegurances

C/. Nuño Sanç núm. 11 - 1er A
Tel. i Fax 16 81 56 PORRERES

EN PARLAM AMB:

El regidor d'educació, Jaume Gil.

El regidor d'educació, Jaume Gil, ens va rebre molt amablement a ca seva a principis de gener per fer aquesta entrevista i parlarem bàsicament de tres temes: les transferències educatives, el centre d'ESO i l'Escoleta Infantil Municipal.

M.B.: Com valoraríeu el fet que la Comunitat Autònoma tenguí transferides les competències en matèria d'educació?

Jaume Gil: Significa que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha arribat a una majoria d'edat. Pensem que el funcionariat es duplica i també el pressupost. Per una altra banda acosta l'administració a la ciutadania i permet planificar l'educació segons un model propi. Un model que haurà de tenir en compte l'existència d'una segona llengua oficial. És un tema molt sensible per al ciutadà.

M.B.: I la possibilitat d'un centre d'ESO a Porreres?

Jaume Gil: A Porreres ens trobam a la frontera entre tenir un centre d'ESO propi o no tenir-lo si ens atenem al nombre d'alumnes d'aquesta edat. N'hi ha massa pocs.

Tenim l'aventatge que el mapa escolar s'haurà de replantejar perquè la nova administració educativa haurà de reconduir aquest tema. Ja s'han pres decisions amb els centres que s'han de construir a Sineu, S'Arenal, Marratxí i Santanyí.

En tot cas, la demanda a Porreres hauria de ser de fer una secció depenent d'un Institut proper més que no la d'un centre propi a causa del número d'alumnes.

M.B.: El partit polític que

governa a la Comunitat Autònoma és el PP, el mateix que el que governa a l'Ajuntament: pot facilitar això les coses?

Jaume Gil: Els colors poden ajudar.

M.B.: Què s'ha fet des de l'Ajuntament davant de les demandes de l'APiMA Escola Nova?

Jaume Gil: Des de l'Ajuntament hem parlat amb tres delegats provincials del Ministeri d'Educació: el sr. Andreu Crespi, el sr. Bartomeu Llinàs i amb el darrer, el sr. Francesc Romero. A aquestes reunions no es va poder decidir res perquè s'ha donat la circumstància que el primer havia de deixar el càrrec, el segon el tenia de forma provisional i amb el tercer ja se sabia que hi hauria transferències i, per tant, també era difícil prendre decisions.

M.B.: Seria possible, tanmateix, que Porreres tengués un centre públic d'ESO, encara que l'Ajuntament recolzi públicament la iniciativa de l'empresa privada del Col·legi Verge de Monti-Sion?

Jaume Gil: Des del punt de vista de les infraestructures hi ha possibilitats: l'edifici de l'antic Quarter, el solar adosat que ja és de propietat municipal i la construcció del Pavelló Cobert. També és l'escola que té més alumnes matriculats. Pareix ésser que és l'opció més atractiva, la que té més possibilitats.

M.B.: Insistes: no seria un entrebanc de cara a obtenir els serveis públics el fet que una empresa privada ja els oferís?

Jaume Gil: L'Ajuntament no votarà en contra d'una iniciativa que beneficia el poble. Són camins diferents. De totes maneres les xifres d'alum-

nat difícilment poden cobrir costos.

M.B.: Però, i si la iniciativa privada ho aconsegueix, què passa amb el centre públic?

Jaume Gil: Si ho fessin seria més difícil que es pogués fer una secció d'institut públic.

M.B.: I l'Escoleta Infantil Municipal? Els pobles del costat en tenen de fa uns anys, com així a Porreres no es disposa d'aquest servei?

Jaume Gil: A Porreres no s'ha demanat mai i ja se sap que l'Administració va a remolc de les demandes socials. Està clar que de cada vegada serà més necessari, però de moment la gent s'ha pogut arreglar.

(...)

JA SE SAP QUE L'ADMINISTRACIÓ VA A REMOLC DE LES DEMANDES SOCIALS

El president de l'APiMA Escola Nova, Miquel Aguiló.

Parlarem amb el president de l'APiMA a principis de Febrer sobre el mateix tema. Vet aquí la conversa:

M.B.: Què ha fet l'APiMA respecte a la possibilitat que els estudis d'ESO (12-16 anys) es puguin fer a Porreres?

Miquel Aguiló: Es va tractar el tema en una assemblea de l'associació i es va decidir acudir al Ministeri d'Educació per demanar com s'havia de fer per aconseguir obtenir aquests estudis a Porreres. Ens vàrem dirigir a l'inspector en cap del Ministeri a les Balears, el sr. Gaspar Nicolau.

El sr. Nicolau ens va dir que era possible tenir una secció d'ESO depenent de l'Institut de Felanitx i va afegir que l'única cosa que es necessitava era que l'Ajuntament ho sol·licitàs i hi posàs el solar on s'havia d'ubicar.

Posteriorment vàrem fer una altra assemblea per informar la resta d'associats i es va crear una comissió de 10 persones per dur endavant la demanda. Decidírem fer una sol·licitud a l'Ajuntament on demanàvem que se'ns informàs per escrit (per així poder tenir constància de les gestions oficials) de les gestions que s'havien fet i de

les que tenien intenció de fer per tal d'aconseguir l'ESO a Porreres. També demanàvem que s'informàs de la nostra sol·licitud a tots els altres regidors de l'oposició municipal. En aquesta sol·licitud esmentàrem l'entrevista amb el sr. Nicolau. Vàrem enviar una còpia de la sol·licitud al Ministeri d'Educació a Palma i una altra al futur responsable del tema del Govern Balear.

M.B.: Quina ha estat la resposta de l'Ajuntament?

Miquel Aguiló: Cap ni una. És decepcionant i, a més, la seva postura de no contestar ens fa sentir menyspreats quan veus que, a més a més, sí que fan feina per al sector de l'ensenyament privat, tal com es publica al Full Informatiu de la Sala. No sé que més podria dir.

Tot això era abans de Nadal: dia 22 de desembre de 1997. Encara no han contestat ni per escrit ni de cap casta. Sé que hi ha hagut plens i que no s'ha tractat el tema.

M.B.: Quines actuacions pensau dur a terme?

Miquel Aguiló: El 27 de Gener

informàrem de la situació al Consell Escolar de l'Escola Nova i demanàrem el seu suport que aconseguírem per unanimitat de tots els presents. El regidor d'educació, en Jaume Gil, que hi toca ser, no hi era i tampoc no va excusar la seva absència.

Pensem continuar amb la nostra demanda. De moment s'ha decidit enviar una carta als partits de l'oposició i participar a Sa Rua, informant el poble de les nostres demandes i exposant les nostres queixes davant del silenci de l'Ajuntament. També ho volem fer a saber a la premsa i, per ventura, prepararem qualche cosa per la ràdio.

Ja n'estam farts de fer reunions per no res ... fins que un dimarts anem a plaça i facem un escandol tots els pares i mares de l'escola! Ens hauran d'escoltar tant si volen com si no volen!

Ja n'estam farts de fer reunions per no res

A POSTERIORI:

La que signa aquestes pàgines ha tengut ocasió de parlar amb el batle i el regidor d'educació en una conversa informal a les escales de la Sala, amb altres membres de la *Comissió per a l'ESO* de l'APiMA Escola Nova. En aquesta conversa s'ha parlat de la repartida de paperets que l'APiMA va fer a la rua. Després de parlar del tema es va concretar una reunió de la *Comis-*

sió amb el batle per tal de parlar sobre el tema de l'ESO a l'escola pública.

Així i tot, encara que després de les entrevistes hi hagi hagut altres esdeveniments que, per altra banda, ja esmenta el president de l'APiMA a la conversa, he cregut convenient publicar aquestes pàgines perquè reflecteixen el malestar

de l'associació de pares i mares i la falta de comunicació de l'Ajuntament amb els ciutadans i ciutadanes que representen.

Es veu que la reivindicació ciutadana, encara que dolorosa -ei! per les dues parts- no ha estat de bades i es comença a normalitzar la situació.

VINYA BINIALI. Negre 1996

Francesc Grimalt

La DO Binissalem està d'enhorabona ja que, de mica en mica, veu com la llista de cellers que la formen es va engrandint. L'últim, de moment, que ha realitzat la incorporació, ha estat el celler Vins Nadal, una jove empresa creada l'any 1995.

La restauració, feta amb molt de gust, d'un antic celler del segle passat, ubicat al bell mig del poble de Binissalem, ha servit com a lloc per a la vinificació d'aproximadament 100.000 litres de vi.

Vinya Biniali és un vi negre jove elaborat amb varietats de Callet, l'obligada Manto Negro i el Cabernet Sauvignon. Aquesta última varietat la conrea el mateix celler.

El vi obtingut és de color granat fosc; en nas dóna interessants tocs varietals amb un fons de mel. La boca és equilibrada i el taní és l'adequat per a un vi jove. El final és net i recorda la fruita.

El seu preu aproximat és de 500 pessetes.

VI NEGRE JOVE .

Galmés i Ferrer

Arnau Galmés és un jove enòleg que ha iniciat la reconversió del celler de Can Mec, creat pel seu pare. La reconversió, en aquest cas, consisteix bàsicament en la producció de vins embotellats i en al millora substancial de la qualitat organolèptica, passant d'uns vins simples a uns vins amb més complexitat tècnica.

En el món del vi els resultats no són immediats, però els canvis produïts en aquest celler de Petra s'han fet notar. La incorporació de nous mitjans tecnològics i una nova mentalitat per fer vins han fet possible aquesta substancial millora.

Galmés i Ferrer ha elaborat el negre a partir de les varietats autòctones Callet i Manto Negro, a més d'Ull de Llebre. El vi juga amb la fórmula tradicional dels vins joves mallorquins, però reforçant-la astutament amb l'Ull de Llebre, que tants bons resultats dóna en vins joves, com per exemple els *cosecheros* d'Àlava.

El vi és d'un color granat fosc. En nas distingim un conjunt aromàtic que va des d'olors animals a les de cafè, nous, tabac itorrats. En boca,

la glicerina li dóna un caràcter avellutat. Des del meu punt de vista, li manca una mica d'acidesa que li donaria un final retronal d'intensitat feble i de caràcter herbaci.

En definitiva, es tracta d'un vi que creiem que ja ha arribat al zènit, i que aviat iniciarà la fase de declivi.

Preu de venda aproximada: 400 pessetes.

S'HA PUBLICAT EL LLIBRE "EL VI A MALLORCA" DE FRANCESC GRIMALT

El nostre col·laborador d'aquesta secció, el felanitxer Francesc Grimalt, ha publicat recentment el llibre titulat *El vi a Mallorca*. En aquest llibre l'autor ens informa dels vitivinicultors mallorquins d'avui, d'algunes referències històriques sobre el conreu de la vinya, així com dels cellers mallorquins en actiu i una relació de botigues recomanades on es poden adquirir vins de la terra.

Porreres • tlf. 64 73 16

RECICLE L'OLI

L'oli d'automoció, pot contenir additius tòxics que si van a l'aigua o al camp provoquen greus problemes al medi ambient.

L'oli de cuina usat, encara que no es pot considerar tòxic, genera problemes ambientals si el tiram pel forat del rentador.

Aquests olis tirats pel forat del rentador o al clavegueram ocasionen

greus problemes a les depuradores i en disminueixen el rendiment, ja que per depurar l'oli i el greix es necessita molt de temps i molta d'energia elèctrica.

Què s'en fa amb els olis recollits?

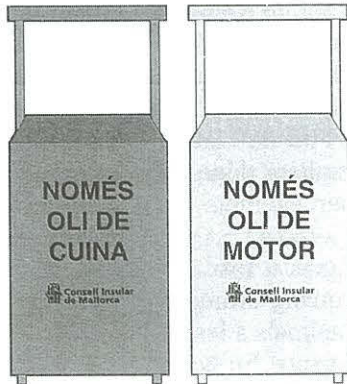
L'oli de cuina recollit a part pot ésser utilitzat, després d'un procés adequat per donar-li un altre ús com és la fabricació de pinsos per a la ramaderia o per a l'elaboració de sabons.

L'oli d'automoció recollit a part pot tornar a ésser reutilitzat després d'un procés de refinació adient, i se n'obté, si més no, un oli de la mateixa qualitat que l'utilitzat per primera vegada.

Col·labora amb la recollida selectiva, deposita l'oli usat al contenidor apropiat.

SÍ
oli comestible que ja no s'utilitza (d'oliva, soia, girasol...)

NO
Oli de maquinària

SÍ
Oli de maquinària

NO
No tiris l'oli pel forat del rentador.
No tiris l'oli al camp o a un torrent

Consell Insular de Mallorca
Comissió de Medi Ambient i Ordenació del Territori

Si el contenidor és ple, avisa el teu Ajuntament

BAR-RESTAURANT ES CENTRO

NOCES - COMUNIONS - BATEIJOS - MENUS DIARIS

Av. Bisbe Campins, Tel. 16 83 05 - PORRERES

SOBRE LA ROTONDA DEL POU NOU

Maria Barceló i Crespi

A manera de reflexió :

Segons notícies aparegudes a la premsa, a més de la *vox populi*, s'ha de fer una rotonda ? al Pou Nou. Res a dir al respecte. Probablement sigui convenient i necessària encara que sempre he pensat que el més convenient i necessari és inculcar als conductors que facin poca via. En aquesta ocasió la meua preocupació ve motivada per la defensa del patrimoni cultural. Just en aquell indret es troba una de les creus gòtiques que jalonaven el camí de Montis-sion, a més d'un pou públic. Tot i que puguin ésser considerats patrimoni menor (no podem compararlos, per exemple, amb l'església), la creu i el pou mereixen respecte i protecció.

El Pou Nou ja va sofrir mutacions antany. La imatge que ofereix avui

és un retoc del que era. La creu va ser canviada de lloc respecte al seu primitiu emplaçament però, per sort, restaurada fa una quizenada d'anys.

S'ha tudat molt patrimoni al llarg dels anys i jo no puc ni vull callar davant tantes i tantes malifetes que s'estan duent a terme encara avui en dia arreu de la nostra terra. Per això el meu crit d'alarma i de preocupació.

Ara hi som a temps !. Voldria que les persones que tenen responsabilitats sobre el tema, a nivell insular i/o local, procurassin anar alerta i tenir esment i sapiguessin trobar la solució més idònia. No podem fer mal bé al llegat cultural dels nostres avantpassats. Esper i desig que així serà.

RUA, DEMOCRÀCIA I ESO.

Víctor Heitzmann Zamora

M'ha alegrat molt l'èxit obtingut per l'APIMA de l'Escola Nova amb la repartida de pasquins durant la celebració de la rua. Pel que s'ha reflectit a la premsa es veu que la Sala ha sentit l'esperoneig.

M'he alegrat pels possibles avenços que puguin derivar-se d'aquesta actuació de l'ApiMA, però m'alegrat més encara veure com creixen les actituds democràtiques i com les entitats del poble expressen opinions i desitjos als seus representants de manera pacífica i correcta. M'alegra perquè això significa que deixam enrera les pors i els sentiments de culpa que ens inculcaren un temps per a mantenir-nos callats.

Res de culpabilitat: el procediment

ha estat impecable, l'èxit un bé per a tots i ara esperem que la Sala estigui a la mateixa alçada democràtica, assumeixi els fets i tiri endavant amb la tasca que se'ls ha encomanat.

L'OPINIÓ DELS JOVES A LLUM D'OLI

Ens volen imposar un suïcidi col.lectiu!

Pau Arranz i Morell

Volen destruir la nostra terra. La volen cremar amb lava negra i pudenta. Ens volen –sempre rient– capolar, xapar, embrutar, insultar, torturar i assassinar la nostra estimadíssima Roqueta. En definitiva, volen un suïcidi col.lectiu de tots els mallorquins i mallorquines. Una mort agonitzant que ja fa temps que ens han imposat. Però aquesta autopista endimoniada és la malaltia en fase terminal.

Una agonia que ens fa patir quan veim com assassinen a sang fredas i sense escrúpols Sa Barca Trençada: *"Mumare és aquella platja que ..."* Aquell dia vaig sofrir de veure els pins emblanquinats per la pols de les màquines.

Dia rera dia podem veure com Sa Roqueta plora i crida de bades. Any rera any el nostre cor s'encongeix en sentir la sang encara viva que surt dels milers de ferides que té la nostra terra. Una terra en coma.

Ara li volen donar el cop de gràcia. Però, tranquil·la, Roqueta, que n'hi ha que t'estimam massa com per deixar-te tirada dins un abocador de fems. Lluitarem fins al final, i no ho dubtis, guanyerem. Perquè estimam la vida i ningú té dret a fer-ne botifarrons d'ella.

SA COREMA DE LA RUTINA

Joan Barceló Bauçà

En temps passats hi havia dues quaresmes paral·leles. La que prohibia menjar carn i la que disfressava la fam en forma de quaranta dies.

La Corema porrerenca és tan antiga com la seva marca de fesomia pròpia. No abunda, és ver, les referències històriques a la mateixa, però sembla que devia tenir relativa importància entre la gent.

Si la personalitat del temps de carnestoltes de Porreres radica en la inexistència de personalitat, no succeeix el mateix amb el temps quaresmal. Un símptoma més,

qualcú dirà, del caràcter religiós de la societat pretèrita d'aquesta vila.

No cal recordar -per sabut- tot allò de que transcorreguts els primers vint dies es serrava la jaia, mentre el *jai carnal* era esbutzat. Encara és present. Modernament s'ha tornat moure aquesta mascarada, que no hauria de desaparèixer del mapa.

En temps passats hi havia dues quaresmes paral·leles. La que prohibia menjar carn i la que disfressava la fam en forma de quaranta dies. La dels que reposaven forces a taula parada a base de peix

i bon bacallà i la dels jornalers del camp (l'INEM de l'època) que dejunaven en una quaresma perpètua.

El porc, la principal ànima de la nostra gastro-

nomia, havia de quedar tancat dins el rebost. Si és que abans hi havia entrat. *Ara venen set setmanes, totes de menjar llegum...* començava dient una glosa, recopilada per Joan Julià.¹

La quaresma a Porreres i a molts altres indrets ha ingressat, amb el temps, dins la decadència. Empesa pels vents ponentals, que bufen sovint en aquestes altures de calendari, poques coses ens queden d'ella. A no ser el record de la tradició a la taula, que és una de les darres coses ancestrals que es perden.

Gràcies als aires renovadors de sa Corema no haurem de seguir ja els mandats de la rígida abstinència. Els que mengen carn els divendres del mes de març no tenen ni idea de les excel·lències d'unes sopes de peix seguides de peixos de la terra i d'una darrerria a base de formatge tendre d'ovella.

¹"Porreres. Coses d'altre temps". Corema. Joan Julià. pag 102.

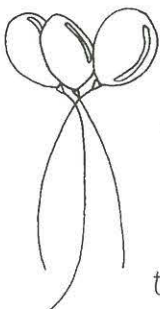
TOT PER L'ESPORT

Qualitat i moda en sabates

L'Almoina, 19
07260 Porreres

Tel. 16 82 76

Grup d'Animació
INFANTIL

3i2.5

PorreRes.
tfs: 647008 - 647677 - 647548 - 20970.

PAPERERIA ALMOINA

Llibreria - Fotocòpies - Objectes de regal

C/. Almoina, 10 · Tel. 16 80 19

NO HI HA TEMPS QUE NO TORN

Tomeu Garí

CP Escola Nova

Si miram el nostre passat, a vegades trobam fets que per desgràcia sembla que es volen traslladar al present, malgrat que siguin per oblidar. Fent un poc de memòria ens trobam que arran de la victòria a tot l'Estat Espanyol de la coalició Front-Populista, el febrer de 1936, es destituïren els Ajuntaments de dretes i es nomenaren comissions gestores. Porres no va esser una excepció i dia 6 de març de 1936 fou nomenada una comissió que estava encapçalada pel president local d'Esquerra Republicana Balear, Climent Garau Juan, *Marió*, la qual regiria durant un parell de mesos el destí del nostre poble.

No hi ha dubte que una de les prioritats d'aquest consistori era la construcció d'un grup escolar, malgrat la forta oposició dels sectors conservadors locals més favorables als col·legis privats ja existents. Per desgràcia, amb l'arribada de la Guerra Civil i posteriorment del Règim Franquista, el projecte escolar va quedar aturat, fins el punt que hagueren de transcórrer molts d'anys per dur a terme la construcció de l'actual Escola Nova.

A hores d'ara, un dels temes que més preocupen als pares i mares dels alumnes d'aquest col·legi és la concessió de l'E.S.O. (Ensenyança Secundària Obligatòria). Per aquest motiu, l'Associació de Pares i Mares de l'Escola Nova va demanar el suport al Consistori local. Malgrat la importància del tema pareix esser que l'Ajuntament l'ha deixat un poc de banda. En canvi, si llegim el seu darrer butlletí informatiu, publicat el mes de gener passat, ens trobam que s'ha donat suport a l'altre centre escolar de la vila, de caire privat. Un clar exemple d'una política poc favorable a

l'ensenyament públic i més a favor de l'ensenyament privat.

Amb aquesta actuació, el nostre Ajuntament (integrat majoritàriament per membres del Partit Popular) sembla que vol rememorar fets del passat i traslladar-los al present. Esperem i desitgem que el senyor Batle i la institució que presideix prenguin mesures i no vulguin evocar aquelles desafortunades actuacions passades per tal de no fer realitat, en aquest cas, la dita que diu: **No hi ha temps que no torn.**

El que necessitis
per practicar el teu esport

ESPORT ESPLAI

Dilluns horabaixa tancat

Sala 7 Porreres

Tel. 16 83 13

BAR

Ca'n guillem

Tel. 64 74 95

PORRERES

L'UNIÓ ESPORTIVA PORRERES CERCA LA PREFERENT

Amb l'esperança de recobrar un prestigi que no s'havia d'haver deixat perdre mai.

Gaspar Barceló i Barceló

Malgrat que els darrers resultats no hagin estat prou bons, l'Unió Esportiva Porreres va camí de la preferent. Això és el que podem dir de l'equip porrerenc si miram la classificació actual de la 1ª Regional de Mallorca (1-III-98).

Actualment, i quan s'han disputat vint-i-dues jornades i a manca de dotze perquè acabi la lliga, l'equip porrerenc ocupa la tercera plaça del grup amb 38 punts, fruit de 11 victòries, 5 empats i només 6 desfetes. Ha marcat 43 gols i n'ha encaixats 24, essent el tercer equip més golejadador i el segon menys golejat, només superat per la Peña Arrabal de Ciutat, per altra banda primer classificat i gairebé amb l'ascens assegurat. El segon classificat és l'Independent Camp Rodó de Palma, també amb un substanciós avantatge com per poder pensar que quasi segur acompanyarà a la Peña Arrabal a la Regional Preferent. Però el que no està encara gens clar és quin serà l'altre equip que pujarà de categoria. El que no val ara, per part de l'equip porrerenc, és adormir-se, ja que té mitja dotzena d'equips al seu darrera que lluitaran fins al final per la tercera i única plaça que queda per decidir. Esperam que aquesta sigui per l'Unió Esportiva Porreres i així la temporada que ve pugui jugar a una categoria més adient i d'acord amb la seva història.

Els darrers resultats obtinguts per l'equip porrerenc han estat :

Molinar 0 **Porreres 2**
Porreres 2 Murense 1

Segona volta:

Porreres 7 At Balears 1
P.N.Tesa 1 **Porreres 2**
Porreres 1 Collerense 0
Algaida 1 **Porreres 0**
Porreres 0 Llosetense 1

Dues derrotes amb els equips d'Algaida i Lloseta que li han fet perdre part de l'avantatge que duia als seus seguidors a la taula classificatòria.

La classificació als primers llocs després d'haver-se disputats 22 partits (1 de març 98) és :

1. Peña Arrabal	49 punts
2. Independent	47
3. Porreres	38
4. Llosetense	37
5. S'Horta	35
6. Porto-Cristo	33
7. Collerense	31
8. Pla de Na Tesa	31
9. Consell	31
10-. Murense	30

I fins a 18 classificats.

Els pròxims rivals del Porreres seran :

Dia 8 de març
Escolar-Porreres
Dia 15 de març
Independent-Porreres
Dia 22 de març
Porreres-Porto-Cristo
Dia 29 de març
R.Victòria-Porreres
Dia 5 d'abril
Porreres- Port de Pollença

Dues sortides seguides bastant difícils, la visita del sise classificat el Porto-Cristo, un equip també vingut a menys i que com el nostre va militar anys enrera a 3ª Divisió, i dos equips de la part baixa de la classificació que en un principi no han de ser obstacle per sumar els sis punts en joc, marcaran se'ns dubte el futur i les possibilitats de recobrar un prestigi que mai s'havia de ver deixat perdre.

¡ Anims que la preferent és aquí !.

EL MALLORCA D'HÉCTOR CÚPER FINALISTA DE LA COPA DEL REI I SETÈ CLASSIFICAT A LA LLIGA.

Jugarà la final contra el Barça a finals d'abril, i té quasi assegurada la seva presència a Europa per a la temporada que ve.

Gaspar Barceló i Barceló

Qui ho hagués dit quan va començar la temporada que l'equip que entrena l'argentiní Héctor Cúper a tan sols onze jornades perquè acabi la denominada lliga de les estrelles no només hagi pràcticament aconseguit l'objectiu inicial de la permanència, si no que a més i després d'haver eliminat al Sóller, Las Palmas, Celta de Vigo, Atlètic de Bilbao i a semifinals l'equip de segona l'Esportiu Alabès, botxí en aquesta competició d'equips tan grans com el Real Madrid o el Deportivo de la Coruña, s'hagi plantat per segona vegada en la seva història a una final de copa, cosa que fa que les possibilitats de jugar a Europa siguin en aquests instants moltíssimes, si tenim en compte que l'altre finalista és el F.C. Barcelona. La via més ràpida és per descomptat guanyar la final, però en cas que no la guanyés entraria a jugar la Recopa d'Europa sempre que el Barça quedi primer o segon a la lliga i es classifiqui per jugar la Lliga de Campions. En cas contrari, jugaria la Recopa l'equip blau-grana. La segona via per jugar a Eurora passa per quedar dins els sis primers classificats al torneig regular, cosa que mirant la classificació actual no és del tot impossible.

Actualment l'equip mallorquinista després de perdre amb el

Real Madrid (28-II-98) està classificat a la setena posició amb 42 punts, a deu del Barcelona, a vuit del Madrid, a tres de l'Atlètic de Madrid , a dos de la Reial Societat i Celta i només a un del Betis que és el sisè classificat, i que és el límit per poder entrar a jugar la copa de la U.E.F.A.

El que ha de quedar clar és que el Mallorca no està on està perquè sí. És on és i ha arribat on ha arribat perquè té un entrenador que sap el que vol dels seus jugadors i uns jugadors que saben a la perfecció el que vol i espera d'ells l'entrenador, i que mai des que va començar la lliga s'han cregut res, han anat treballant dia a dia i a partir d'aquí han arribat els bons resultats, degut amb bona manera a la fortalesa defensiva mostrada fins ara (és el segon equip menys golejat de primera amb tan sols 24 gols encaixats). Si a això afegim la seva capacitat golejadora (el sisè equip més realitzador amb 38 gols) no és d'estrenyar que actualment el Mallorca d'Héctor Cúper sigui l'equip de moda al futbol espanyol i estigui amb disposició de guanyar a qualsevol, i d'arribar a cotes molt altes. Els resultats de la segona volta així ho demostren, i són aquests:

Segona volta:

València	0	Mallorca	0	(1-2)
Mallorca	0	Deportivo	0	(1-1)
Sporting	1	Mallorca	3	(2-6)
Mallorca	5	Tenerife	1	(4-1)
Mallorca	2	Compostela	1	(2-2)
Barcelona	0	Mallorca	0	(1-0)
Mallorca	2	Racing	1	(1-0)
Madrid	2	Mallorca	0	(0-0)

Els darrers partits que ha de jugar el Mallorca d'aquí fins al final de lliga són:

8 de març	Mallorca -Valladolid	(0-0)
12 d'abril	Saragossa- Mallorca	(2-0)
15 de març	At de Bilbao- Mallorca	(0-4)
19 d'abril	Mallorca -Espanyol	(0-1)
22 de març	Mallorca -Celta	(0-1)
26 d'abril	Betis- Mallorca	(2-1)
29 de març	Oviedo- Mallorca	(1-1)
3 de maig	Mallorca -At.Madrid	(3-2)
5 d'abril	Mallorca -Mérida	(0-0)
10 de maig	Salamanca- Mallorca	(0-1)

Per acabar la lliga a Palma dia 17 de maig davant la Reial Societat (1-0 a la primera volta). Un partit on l'equip basc s'hi pot jugar les seves opcions de jugar la Copa de la U.E.F.A.

() resultat 1ª volta. En negreta el nº de gols del Mallorca.

Com podeu veure, el Mallorca en aquest darrer tram de la primera volta va atravesar per un mal moment. Sols va aconseguir 12 punts dels 33 possibles, va marcar 10 gols i també en va encaixar 10.

Sigui així com sigui, ningú podrà dir que fins ara no hagi gaudit amb el bon joc i els bons resultats del Mallorca. El final està cantat, classificat entre els vuit o deu primers de la lliga millor del món, i amb passaport per jugar la Recopa d'Europa tal vegada com a campions de la Copa del Rei. ¿ Qui en dóna més?.

Héctor Cúper
l'entrenador
que ha duit al
Mallorca a la
Final de Copa.

N'Amato el
"Pichichi"
del Mallorca.

UN SOSCAIRE AMB ENVESTITA PER LES RODALIES DE L'ESTACIÓ DE PALMA (Dos cercabregues en cuita)

Rafel Picornell Serra

Dins un demblejat vagó de tren. Entorn de l'estació de Palma. Viatge de tornada. Un dia qualsevol de primavera del 1921.

No m'ho podia creure per cap de les maneres; jo, embolicat dins un desgavell per mor de dos annerots. Maleia el dissortat encontre en que ara hem veia ensarronat, però fins que ho has fet no et penedeixes.

El ferotge soldrolleig sobtat del tren, que més que remolcar els vagons dins niguls de fumot negre pareixia que un cordell invisible els estiragassava, hem va fer tornar en mi mateix i vaig repassar mentalment l'atzarós malviatge:

Tot havia començat el dematí quan jo havia arribat a Palma vinent de Porreres per veure i parlar amb un miliari de mon pare que tenia un d'aquells nous camionets pel repartiment de mercaderies i que ara havia de menester un mosset per tragar i acostar-li els ormeitjos. Així que vaig agafar el tren i vaig anar cap a ciutat el dia que havien quedat per carta mon pare i l'amo del camionet.

Vaig botar a l'andana encara mig embanbat i amb lleganyes als ulls. No és que Palma hem fes por per que jo era encoratjat i una mica viu, no massa, i m'estimava més les emocions en companyia. Encara sentia el renouer xiulet del tren. Nervios i amb ganes de gresca quasi vaig quedar totsol allà enmig duent amb la mà l'embelum de roba que m'havia donat ma mare per l'home que jo havia de veure.

Dins el moll de passatgers no vaig veure ningú conegut, i sempre que havia vingut amb el tren anava amb els meus pares i mai havia de fixar-me en res que no fos gaudir del paisatge. Ara a l'home del camionet jo no l'havia vist mai, però a la carta posava que ell estaria al lloc on carreguen els vehicles i els carros les coses que el tren duia. Ni per la breu descripció que m'havia fet mon pare ni pel nom els feiners de l'estació trobaren l'home dient-me que ahir hi havia anat però que avui era molt estrany que no hi fos.

Vaig decidir fer una volta més per dins l'estació no fos cosa que

hagués vingut a esperar-me al peu del tren, però res de res. I jo, sense cap doblar dins la butxaca i amb aquell paquetot em vaig seure desconsolat en aquells rostits bancs de fusta del recinte veient passar aquella processó de gent com formigues que es dedicaven als seus quefers. La meva, maldament anàs per dedins era més grossa. Llavors va esser quan ho vaig veure; ho hagues estat bebeit si no ho arrib a veure.

Dos torrapipes seguien descaradament un homenet vell que acabava d'arribar en el tren. El pobre home el primer que va fer va ésser, seguint un impuls reflex i irrefrenable, treure una carterota de pell fermada amb un elàstic i posar-se a comptar dissimuladament paper de moneda allà enmig. Els dos escabotells, n'hi havia un com jo de jove, l'altre de mitja edat, s'en temeren, i directe cap a ell. El primer que vaig fer jo, donant-me compte del que conjuminaven va ésser mirar a dreta i esquerra meiam si hauria qualca parella de Guàrdies Civils, com dins els trens, que fes-

Podem depositar totes les llaunes, tant les d'alumini com les que no ho són, als contenidors específics que trobarem als Parcs Verds. Les llaunes de begudes es poden compactar amb l'ajut de les premses que trobarem a alguns contenidors.

SÍ

llaunes de begudes i de conserves.

NO

altres objectes metàl·lics.

Si el contenidor és ple, avisa el teu Ajuntament

sen un voltoi, però no en vaig veure cap. Pensant que no sabia que els diria vaig decidir en vista de les expectatives seguir el cap de turc del vell i als dos belitres.

Adefora era un altre món... Tot es confonia dins una mescladissa de renous, de colors: Veia quatre o cinc cotxes que passaven defugint els carros que per allà circulaven i si no anaves amb compte la bístia et trepitjava. Sí, l'aborronadora ciutat era així.

Arrecerat vaig fer un arrembament dissimulat cap els dos momiets que ja es preparaven per l'escomesa. I així vaig poder veure l'homenet vell travessar el carrer principal a cops de gaiato per ficar-se dins els envitricollats carrers obscurs de la ciutat, pobret!

El més vell dels dos pelacanyes es va treure de dins amagatall de la roba un arruixador de fusta per enteferrar-li el cop de gràcia i alliberar-lo d'un pes innecessari i augurador de desgràcies.

Si anava a cercar la Guàrdia Civil a l'estació travessant el carrer principal, tot un cabermoni em perdria tot l'acabatall dels dos polissons. Cada vegada acurçaven la distància i a un tombant de parets altes on innombrables fils estirats aguantaven estoics robes de colorins que esperaven aixugar-se, l'homenet vell encara es va tornar a palpar la bossa per damunt la roba i així després d'unes ràpides mirades amunt i avall el bergant més jove li va envestir pegant-li una estirada al

braç que va fer que el gaiato li fugís i que el va tirar a terra des d'on el mirà amb uns ulls que translluïen temença, fins que l'altre banastra li va envergar per darrera la troncada acomiadora.

No sé per que ho vaig fer; ho podria haver deixat córrer, no era el meu problema i tant se me'n fotia.

Com hagués pogut dormir tranquil davant aquella malastrugança. Fou un peti alleujament. Vaig partir a córrer amb la bossa de roba que duia, anava directe cap a ells amb un crit salvatge que començava a formar-se dins el meu interior.

Les orelles em xiulaven i l'encontrada fou brutal! ens va fer trontollar a tots tres, i el més important, féu que la perillosa porra pegàs un tros en fora, lluny de les dues sangoneres. La sotregada fou ferotge, però efectiva. Amb un cop d'ull vaig veure que l'homenet vell estava ben acubat, però no els dos albercocs.

Tenia tres segons per sortir d'aquell embolic. I va ésser l'embolic que em va salvar, ja que emprant la taleca de roba li vaig tirar a damunt agafant com un llamp la cartera de pell que estava en terra i tot d'una em vaig posar a correr com si m'hi anàs la vida, que era exactament el que m'hi anava.

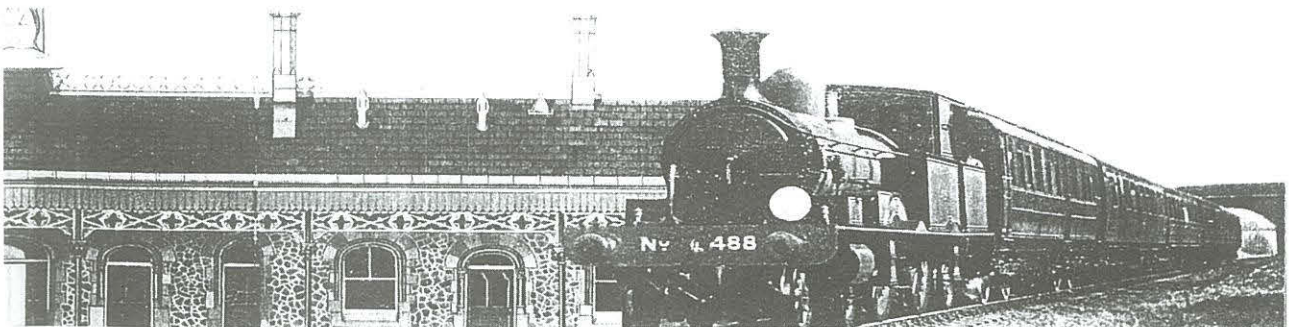
Aleshores la meva frissosa marxa em tornà conduir a l'estació, que amn les cames que encara em tremolaven de la sorpresa sobatuda jo ja notava que la colla de pinxos no

anaven de berbes i ja em venien darrera. Mentre corria cap allà el cap em donava voltes. Ningú m'havia vist defensar el vell i si la Guàrdia Civil no em creia estava ben llest de papers, i sense la bossa de ma mare.

Una girada de cap providencial em féu assabentar-me de que els dos guardaesquesnes s'apropaven... Ni Guàrdies Civils, ni militars, ningú que em pogués treure les castanyes del foc, i el més probable és que aquells dos afirmassin que jo els havia robat. Havia de fugir d'allà, i havia d'agafar un tren que posàs terra pel mig. Ho tenia cru. La meva taleca de roba devora un home desmaiàt, sense doblers, vaja que si dins la bossa de ma mare hi havia una nota o qualca cosa que m'inculpàs, directe a l'escamot d'execució per mor de dos cagalcalces. No! si no m'hauria d'haver ficat... Ara ho dius!

El que em disgustava més era que els dos buidabutxaques quedassin a lloure, sense un càstig just. Però ara era jo qui estava dins un bullit de mil dimonis, com els herois de les novel·les que ens llegien els Pares de Sant Felip, però al revés. Havia d'aconseguir sortir de la ciutat agafant un tren sense billet de tornada. Si m'entretenia pensant amb curolles m'aplegarien els bons al lots o els dolents que a hores d'ara era igual.

El xiulet d'un tren em va deixondir, a l'atripellada vaig poder collir la taringa de vagons que s'engronsa-

ven damunt els rails. Després vaig començar a obrir portes, passar vagon, tancar portes, fins que quasi vaig ésser al vagó del carbó. Llavors amb el cor a mil vaig deixar-me caure damunt els seients de fusta del darrer vagó del cap. Ni rastre dels meus perseguidors.

El meu veinat de seient em va explicar quasi amb flastomies, ja que no entenia perquè havia agafat un tren que no sabia on anava, que el tren tenia per destí Santa Maria, Gràcies a Déu!

Aprofitant que el revisor s'acostava, amb aquell renou inconfusible dels estanallons foradant billets vaig pegar el primer cop d'ull a la malaurada cartera del vell que em cremava com un caliu dins el forro de la butxaca. Duia molt de paperum dedins, inclús qualcun escrit en impremta i amb fotografies, i a la fi després duia embolicats amb

un altre elàstic, que gairabé pareixia una corda d'emprat i de vell, un manat de paper de moneda amb aquell coloret tan garrít, un bon manat viva Déu! que mai no n'havia vist tant de junt.

Quasi d'amagat, perquè el meu veinat no sospitàs de veure un jove amb tanta bestreta, vaig treure un paper per poder pagar la pesseta i mitja que costava el viatge.

Em seguia buidant el cap per veure com podia passar desapercebut. Si hagués duit el bolic de roba m'hagués pogut tapar com si fos una flassada....Així no hi havia escapatòria. Però encara adesiara treia el cap nerviosament el cap al pasadís per por de no topar-me amb els dos trinsetaires.

El confortant pes de la cartera de l'home capitombat em donava vulgís o no seguretat i m'omplia de gaubança, però l'hauria de tornar a

l'amo no sé com. Jo no em podia quedar tota la parafernàlia de documents i menys amb els diners, no eren meus, els meus maldecaps ja em bastaven. El vell, endemés de la carabassotada no es mereixia allò. Crec que hauria escalivat als dos estrúmbols amb l'esgarriós empattoll, però després de la fugida a esclatutzes havia quedat com un simple lladregot de carrer.

Vaig decidir que en arribar al primer poble donaria la cartera a la guàrdia civil dient que l'havia trobada dine el trne, per damunt un seient o que sé jo!....Bé m'estorjaria un parell de pessetes per a l'altre billet cap a la vila i una altra per comprar-me una bona grapada d'aquelles galletes d'Inca que amb oli ere tan bones. El córrer m'havia fet entrar en gana. I a ma mare i a mon pare la veritatQue el familiar no s'havia presentat, o no ?

Bar Pub

ES FAROLET

L'Almoina, 58 - PORRERES

PUB RESQUILLS
ES TRUI DE PORRERES

C/ Pou Florit, 14 - PORRERES

“la Caixa”

C/ Hospital, 5 Porreres

III JORNADES D'ESTUDIS LOCALS DEL PLA DE MALLORCA

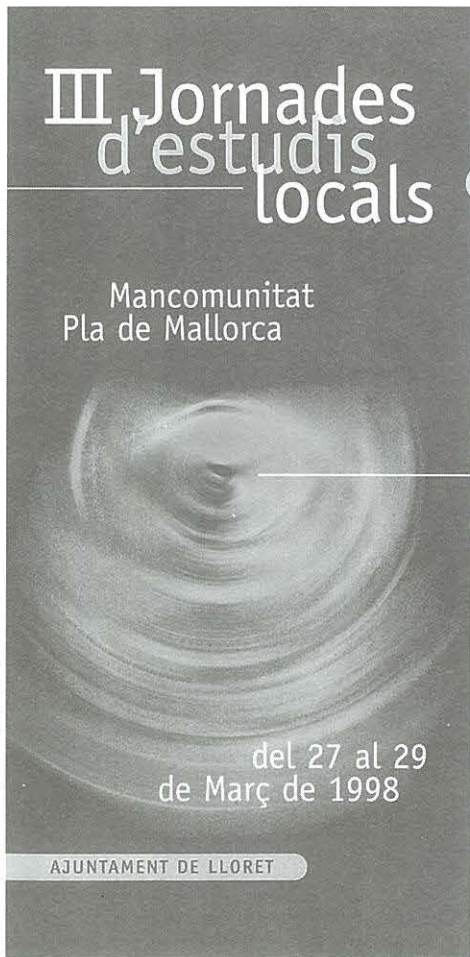
Les III Jornades d'Estudis Locals organitzades per la Mancomunitat Pla de Mallorca, es celebraran enguany al poble de Lloret, des del dia 27 al 29 de març.

S'estableixen dos temes generals d'estudi:

Lloret: el medi i la gent.

La desamortització: terres comunals, evolució de la propietat i patrimoni.

Cal recordar que ara farà un any les II Jornades es celebraren a la nostra Vila amb gran èxit de participació. Llastima que encara no es sàpiga res de la publicació de les Jornades de Sineu, realitzades l'any 1996, i no en parlem de les II, ... Tal vegada això es reflecteixi en una minva de l'índex de participació de posteriors jornades.

EL GRUP D'ESPLAI PARTICIPA A LA MOSTRA DE CANÇÓ

Un any més el Grup d'Esplai de Porreres, participarà a la mostra de la cançó infantil que organitza el GDEM, la lletra es dels mateixos nins i monitors, amb música de Joan Martorell, el qual hem d'agrair la sempre desinteressada col·laboració.

Obro la ràdio el dematí
i un altre vegada he de sentir:
no sé com ens arreglam
però tot ho destroçam.
Un altre incendi provocat
un pulmó ens han llevat,
diuen ara que feran
un altre hotel arran del mar
i un parell de camps de golf
que també hauran de regar ???
que també hauran de regar !!!

I perquè no ens ficam un altre xip a dins el cap
i començam a pensar en la terra del demà.
Les costes verges hem de mantenir,
i hem de deixar néixer els nostres pins.
Tanta d'aigua el cel no ens dona
a posta l'hem de dur de Tarragona.
Si no posam un remei
pareixerem el Planeta Vermell.
Tanta d'aigua el cel no ens dona
a posta l'hem de dur de Tarragona.
Si no posam un remei
pareixerem el Planeta Vermell

—TORNADA—

És ben hora d'espavilar
si el món volem conservar
hem d'aprendre a no tudar
i pensar en reciclar.
Escoltau la natura, respectau el medi ambient,
a la terra i la mar l'hi hem de tenir esment.

Si ca nostra volem conservar
tots noltros l'haurém d'estimar
viles netes de brutor
costes verges i arbres el seu lloc.
Animals lliures: deixau-los tranquils.
Rius i mars nets: quin paradís.
Usem bicicletes, i patins:
estalviem l'energia dels nostres fills ???
estalviem l'energia dels nostres fills !!!

Taller de confecció de ca'n Oliver. Carrer de l'Almoina, veïnat de ca'n Margarola. 20 de juliol de 1.955.

D'esquerra a dreta: Francisca Vidal, Maa. Margalida Sampol, Paula. Maria Oliver, Memuda. Catalina Mestres, Luïssa. Margalida Rosselló, Parrina. Catalina Obrador, Toeta. Margalida Mora, Cal-les. Catalina Piña, Margalidana.

Drets: Margalida Oliver i Miquel Melià, Brassat. Propietaris del Teller.